

KOMUNIKAT

INFORMACYJNY

Związku Polaków w Hobart

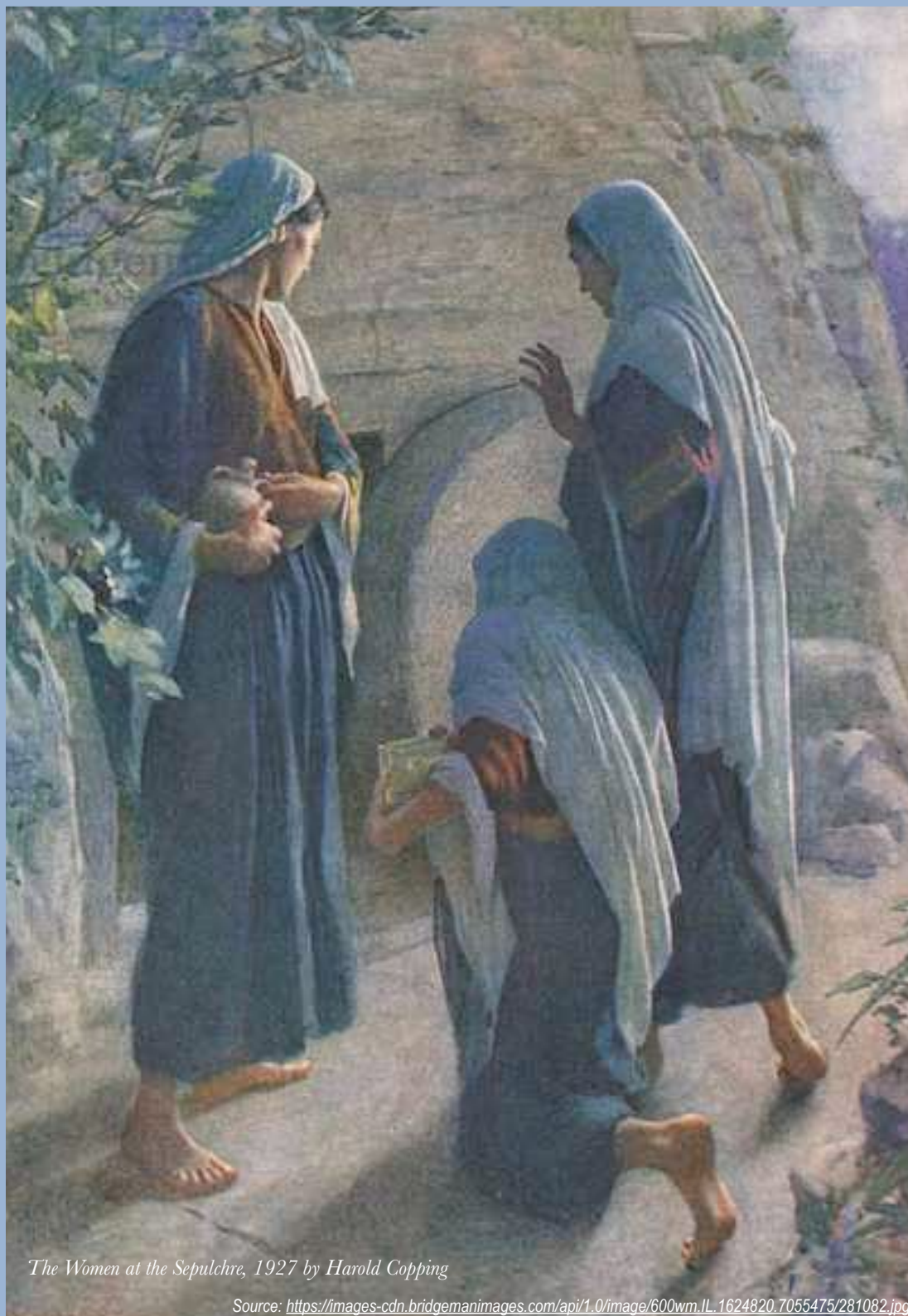

ISSN 2208-309X (Online)

Rok 67/2

KWIECIEŃ - MAJ - CZERWIEC

2020

The Women at the Sepulchre, 1927 by Harold Copping

Source: https://images-cdn.bridgemanimages.com/api/1.0/image/600wm.IL_1624820.7055475/281082.jpg

PEACEFUL
EASTER!

RADOSNEGO
ALLELUIA!

APRIL - JUNE 2020

Twym Zmartwychwstaniem żyję Panie, Ono treść mojego życia zmienia

Po głębokich refleksjach Wielkiego Postu, a szczególnie Wielkiego Tygodnia przeżywamy największe Święto w Kościele – **Zmartwychwstanie Pańskie**.

Ewangelie prowadzą nas do wykutego w skale grobu. Dzięki niemu przypatrujemy się kobiecie, która miała odwagę wczesnym rankiem gdy jeszcze było ciemno zjawić się w tym szczególnym miejscu. Miłość popychała ją naprzód, nie zakłócając jej spokoju zastanawiając się nad tym kto odsunie ciężki kamień broniący dostępu do wnętrza. Święty Jan Ewangelista kieruje naszą uwagę na Marię Magdalenę spieszącą z **dobrą nowiną do Apostołów**.

Widok pustego grobu całkowicie odmienił Piotra, który przestał być człowiekiem załęczonym, przerażonym, bojącym się głośno i wyraźnie przyznać do znajomości ze Swym Mistrzem i Panem. Nabrał odwagi i pewności siebie. Wszystko za sprawą Tego, który Zmartwychwstał i żyje. Autor Dziejów Apostolskich przytacza nam dokładnie słowa Apostoła:

”My jesteśmy świadkami wszystkiego, co zdołał Chrystus. Bóg wskrzesił Go trzeciego dnia i pozwolił Mu ukazać się nie całemu ludowi, ale nam, wybranym uprzednio przez Boga na świadków, którzyśmy z Nim byli po Jego Zmartwychwstaniu.”

I właśnie od tej chwili Piotr nie siedział już beczynnie, odczuł potrzebę uczynienia czegoś, czym mógłby się odwdziżyć za wszelkie dobro otrzymane od Chrystusa. Piotr podjął konkretne działanie. I my musimy podobnie czynić. Szczególne wezwanie kieruje do nas Święty Paweł w liście do Kolosan:

”Szukajcie tego co w górze, gdzie przebywa Chrystus zasiadając po prawicy Boga”.

Wzywa nas do zastanowienia się nad celem i sensem ludzkiego życia, nad naszym pielgrzymowaniem do wieczności w tych wyjątkowo trudnych czasach.

Wiara w Zmartwychwstanie wymaga od nas konkretnego działania. Mamy pokazać w naszym środowisku polonijnym, w naszych rodzinach prawdziwe i piękne życie przyjaciela Chrystusa. I nie wystarczą tylko słowa, liczą się przede wszystkim czyny. Dzięki nim ci, których spotykamy każdego dnia, rozumieją jak bardzo ważna jest miłość Boga i bliźniego. Dla nas prawdziwym szczęściem jest wiara, dzięki której czujemy obecność Chrystusa. Życmy sobie tego, aby przez Jego wsparcie wiara nasza była coraz głębsza a czyny pełne miłości.

**Niech Chrystus Zmartwychwstały opromienia Wasze życie
pokojem i radością bez końca.**

Z modlitwą i kapłańskim
błogosławieństwem

Ksiądz Józef

Urgent Notification of Cancellation of all Masses within the Archdiocese of Hobart.

This is to advise that the Federal Government has today prohibited indoor gatherings of more than 100 people as of 18th March 2020. A national human biosecurity emergency has also been declared by the Federal Government.

In light of these announcements, the Archbishop has cancelled all public Masses within the Archdiocese of Hobart and dispensed the faithful from the obligation to attend Mass on Sunday and other Holy Days of Obligation. This takes effect from 19th March 2020 and will remain in force until further notice.

Some spiritual resources will be produced and made available in the Church, and on the Archdiocese of Hobart <https://hobart.catholic.org.au/> and Parish <http://cdtas.org.au/Moonah/Home.aspx> webpages and Facebook pages.

The Archbishop has produced a Pastoral Letter, which is available outside of the Church.

Frs Krish, Jozef and Deacon Michael

Source: <http://cdtas.org.au/moonah/Home.aspx>

INFORMACJE ZARZĄDU

From the Secretary's desk

How quickly our lives can change. In the last issue of the Komunikat we listed upcoming events and plans for the year. The coronavirus (COVID-19) has arrived in Australia and Tasmania and the highest priority has become our health and wellbeing. Remember to practice good hand hygiene, appropriate coughing and sneezing etiquette and social distancing.

The Tasmanian Government has passed laws under the Public Health Act which requires that community centres, such as the Polish House and Polish Club, must close to non-essential activities to contain the spread of this dangerous virus. The latest issues of the Tasmanian Government Gazette can be found on the internet <http://www.gazette.tas.gov.au/> for more details.

The Polish Welfare Office is still delivering some services to clients, but in modified forms. For information, please contact them directly (tel: 6228 6258).

Review of recent events:

On Sunday 2 February, SPK held a BBQ at Tolosa Park Glenorchy. The event was very pleasant and supported our ex-servicemen group.

Polish School classes commenced in February. We welcomed a new teacher Agnieszka Rybczak-Fowler to join Sister Anna Sygula and Sister Elzbieta Czernicka in teaching Polish language and culture to children. Unfortunately, all classes for children and adults have been suspended until further notice due to the COVID-19 pandemic.

On Sunday 16 February, the Association held a community BBQ at Podhale. Approximately 50 people attended. Thank you to all who donated cakes, salads, helped on the day and a special thank you to Sara Pitera for organising the event on behalf of the Association. At this community event we also collected \$1,230 for the bushfire victims. The money will be transferred, as advertised, to the Polish Community Council of Australia (PCCA).

Thank you to all section leaders who attended the quarterly meeting in March. The next meeting is due on the 4 June. If this meeting cannot take place in person, the Association will look at alternatives like virtual meetings via telephone or video links.

Update on the Association's properties:

The refurbishment of the men's toilet in the Polish Hall has commenced in March. The internal plumbing, floor tiles, ceiling and toilet cubicle walls have been removed. The floor has been levelled, new ceiling and lighting installed. The next stage is to fit the new toilets, hand basins and floor and wall tiles.

Thank you to Sylwester and Zbyszek Klimek for repairing the door on the Bunkhouse at Podhale and finding the hole in the roof that has caused the problem and other small repairs.

Słowo Sekretarza

Jak szybko nasze życie może się zmienić! W ostatnim numerze Komunikatu wymienialiśmy nadchodzące wydarzenia i plany na ten rok. Niestety, koronawirus (COVID-19) dotarł do Australii i Tasmanii i najwyższym priorytetem stało się nasze zdrowie i dobre samopoczucie. Pamiętajmy, o częstym myciu rąk, zasłanianiu ust i nosa podczas kaszlu i kichania oraz zachowaniu należytej odległości od innych osób.

Rząd Tasmanii uchwalił specjalne ustawy na podstawie aktu o zdrowiu publicznym, które wymagają, aby ośrodki, takie jak Dom Polski i Klub Polski, były zamknięte dla publiczności, żeby powstrzymać rozprzestrzenianie się niebezpiecznego wirusa. Najnowsze wydania *Tasmanian Government Gazette* z bardziej szczegółowymi informacjami można znaleźć na stronie <http://www.gazette.tas.gov.au/>.

Polskie Biuro Opieki Społecznej nadal świadczy niektóre usługi klientom, ale w zmodyfikowanych formach. Aby uzyskać informacje, proszę skontaktować się bezpośrednio z biurem (tel: 6228 6258).

Przegląd ostatnich wydarzeń:

W niedzielę, 2 lutego SPK zorganizowało grill w Tolosa Park, Glenorchy. Wydarzenie było bardzo przyjemne i wspierało naszą grupę byłych żołnierzy.

Lekcje w szkole polskiej rozpoczęły się w lutym. Powitaliśmy nową nauczycielkę, Agnieszkę Rybczak – Fowler, która dołączyła do Siostry Anny Syguły i Siostry Elżbiety Czernickiej jako nauczycielki języka polskiego i kultury polskiej. Niestety, wszystkie klasy dla dzieci i dorosłych zostały zawieszone do odwołania z powodu pandemii COVID-19.

W niedzielę, 16 lutego Związek zorganizował wspólny grill na Podhalu. Udział wzięło około 50 osób. Dziękujemy wszystkim, którzy dostarczyli ciasta, sałatki, pomagali w tym dniu. Szczególnie dziękujemy Sarze Piterze za zorganizowanie imprezy w imieniu Związku Polaków. Na tym spotkaniu zebraliśmy również \$1 230 dla ofiar niedawnego pożaru buszu. Pieniądze zostaną przekazane, zgodnie z umową, do Rady Naczelnej Polonii Australijskiej (PCCA).

Dziękujemy wszystkim kierownikom sekcji, którzy wzięli udział w kwartalnym spotkaniu w marcu. Następne spotkanie odbędzie się 4 czerwca. Jeśli to spotkanie nie może odbyć się osobiście, Związek rozważy alternatywne rozwiązania, takie jak wirtualne spotkania za pośrednictwem telefonu lub połączeń wideo.

Aktualizacja informacji dotyczących nieruchomości Związku:

Remont męskiej toalety w Domu Polskim rozpoczął się w marcu. Wewnętrzna instalacja wodno-kanalizacyjna, płytki podłogowe, sufit i ściany kabin WC zostały usunięte. Podłoga została wyrównana, zamontowano nowy sufit i oświetlenie. Kolejnym etapem jest dopasowanie nowych toalet, umywalk oraz płytek podłogowych i ściennych.

Dziękujemy Sylwestrowi i Zbyszkowi Klimkom za naprawę drzwi do pomieszczenia na Podhalu i znalezienie dziury w dachu, która spowodowała problem i inne niezbędne prace konserwacyjne.

INFORMACJE ZARZĄDU

From the Secretary's desk (cont.)

Cancelled Community Events:

- The annual Easter Table organized by the Polish Ladies Circle on Palm Sunday (5 April 2020) has been cancelled due to the COVID-19 pandemic.
- This year, our Polish National Day celebration should occur on Sunday 3rd May. It is unlikely that a public function will be held. The Association will look at other ways of commemorating this occasion.

Easter celebrations

Easter, the most important celebration in the Catholic Church, will be different this year as no public gatherings can be held. St Therese's Church is recording Sunday Masses and they can be found on the internet (<http://cdtas.org.au/moonah>). We will be required to celebrate Easter differently and make it special as best we can.

*Best wishes to our members
and their families for
a peaceful Easter.
Please stay safe.*

Adam Grabek
Secretary/Public Officer

Słowo Sekretarza (cd.)

Odwołane wydarzenia:

- Coroczny Stół Wielkanocny organizowany przez Koło Polek w Niedzielę Palmową (5 kwietnia 2020) został odwołany z powodu pandemii COVID-19.
- W tym roku obchody Polskiego Święta Narodowego powinny odbyć się w niedzielę, 3 maja. Jest jednak mało prawdopodobne, aby odbyła się funkcja publiczna. Związek rozważy inne sposoby upamiętnienia tej okazji.

Uroczystości wielkanocne

Wielkanoc, najważniejsza uroczystość w Kościele Katolickim, będzie inna w tym roku, ponieważ nie mogą się odbywać publiczne spotkania. Kościół św. Teresy nagrywa niedzielne msze i można je znaleźć w Internecie (<http://cdtas.org.au/moonah>). Jesteśmy zobowiązani do świętowania tej Wielkanocy inaczej i uczynienia tego tak, jak możemy najlepiej.

*Specjalne życzenia spokojnych i radosnych Świąt
Wielkanocy dla naszych Członków i Ich Rodzin.
Proszę, zachowajmy ostrożność.*

Adam Grabek
Sekretarz/oficjalny przedstawiciel Związku Polaków

Jak zapobiegać zakażeniu koronawirusem?

1. Często myj ręce (przynajmniej przez 20 sekund), używając wody i mydła lub środka do dezynfekcji rąk

2. Zasłaniaj usta i nos podczas kaszlu i kichania (łokciem lub użyj chusteczki)

3. Zachowaj przynajmniej 1,5 metra odległości od innych osób

4. Regularnie czyść i dezynfekuj powierzchnie często dotykane

5. Zostań w domu, jeśli nie czujesz się dobrze. Jeśli poczuje się źle, zasięgnij porady lekarza rodzinnego

Aktualne informacje można znaleźć na stronie:
www.coronavirus.tas.gov.au

SMUTNA WIADOMOŚĆ

Z ogromnym smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci Ś.P. Jadwigi Grabek. Adam i Teresa i Teresa Ewa stracili ukochaną Mamę i Teściową, a my straciliśmy wspianego Członka naszej społeczności.

Ś.P. Jadwiga pozostanie w naszej pamięci jako Osoba pełna pasji, niestęchanie optymistyczna, przepiękna dobrem i życzliwością dla innych.

Będzie nam wszystkim bardzo Jej brakować.

Serdeczne wyrazy współczucia dla Rodziny i Najbliższych Zmarłej.

PODZIĘKOWANIE

On 2 March 2020,
Jadwiga Grabek,

Our Mother, Mother-in-law, Grandmother and Great-grandmother
slipped away peacefully from us at the RHH after a life well lived.
She will be missed not only by her family but by her many friends and acquaintances.

To all who attended her funeral on 7 March 2020, for all the floral tributes and condolences, all the cards of sympathy, and all the personal contacts, we say thank you for supporting our family as we farewelled a very special lady.

We especially would like to thank Fr Jozef Migacz and Fr Mark Hanns for leading us in the beautiful and moving farewell Mass, to Mr Andrzejczak and the church choir, thank you for your contribution to the service, and to Paul Graham and his team at GFF for all the work they did to accommodate our wishes for Jadwiga's funeral.

May God Bless you all

Adam and Teresa Grabek and Teresa Ewa Grabek

W dniu 2 marca 2020 r. , w RHH odeszła od nas na zawsze

Ś.P. Jadwiga Grabek

nasza Ukochana Mama, Teściowa, Babcia i Prababcia.

Pozostawiła w smutku nie tylko rodzinę, ale także wielu przyjaciół i znajomych.

Dziękujemy wszystkim, którzy uczestniczyli w Jej ostatniej drodze w dniu 7 marca 2020 r. Serdeczne podziękowania za wszystkie kondolencje, kwiaty, karty z wyrazami współczucia oraz wszystkie osobiste kontakty. Dziękujemy za wsparcie naszej rodziny w tym trudnym momencie, gdy żegnaliśmy bardzo wyjątkową Osobę.

Chcielibyśmy szczególnie podziękować ks. Józefowi Migaczowi i ks. Markowi Hannsowi za odprawienie pięknej i wzruszającej Mszy św. żałobnej oraz panu Andrzejczakowi i chórowi kościelnemu za ich postugę. Składamy wyrazy podziękowania Paulowi Grahamowi i jego zespołowi z GFF za dołożenie wszelkich starań, aby nasze życzenia, dotyczące uroczystości pogrzebowych Jadwigi, zostały spełnione.

Niech Bóg błogosławi Was wszystkich

Adam i Teresa Grabek i Teresa Ewa Grabek

GRIL NA "PODHALU" - 16 LUTEGO 2020

W niedzielę, 16 lutego, spotkaliśmy się na "Podhalu" na dorocznym grillu. Pomimo wcześniejszej niesprzyjającej aury w ciągu tygodnia, w niedzielę pogoda dopisała i wróciło lato.

W pikniku uczestniczyły rodziny, reprezentowane przez kilka pokoleń rodaków w Tasmanii, a także ich przyjaciele, znajomi i goście. Atmosfera była wyśmienita. Ogromne podziękowania należą się wszystkim, którzy dołożyli wszelkich starań, aby nasze spotkanie na "Podhalu" było udane i pozostawiło miłe wspomnienia. Serdecznie dziękuję więc Sarze Piterze. Bez jej inicjatywy i pomocy nie moglibyśmy planować tego spotkania. Dziękuję również bardzo wszystkim innym pomocnikom, których twarze nie udało się uchwycić w kadrze, bo zajęci byli pracą w kuchni. Szczególne podziękowania należą się Maćkowi Matuszakowi i Tomkowi Kraśnickiemu, którzy w tym dniu podjęli się bardzo ważnej roli kucharzy i wywiązali się z tego zadania znakomicie. Wszystkim smakowały potrawy z grilla. Dziękujemy bardzo gościom, którzy przynieśli pyszne sałatki i ciasta, a także dotowali napoje chłodzące.

Dziękujemy również wszystkim ofiarodawcom, którzy wsparli zbiórkę funduszy na pomoc poszkodowanym podczas pożarów. Cała kwota zostanie przekazana do Rady Naczelnej Polonii Australijskiej (do przekazania na konto Australijskiego Czerwonego Krzyża). Poniżej drukujemy listę ofiarodawców:

\$204	3. Mr & Mrs C K Garkowienko	12. Mrs A Drelich	\$10.00
Związek Polaków	4. Mrs E Targosz	\$30.00	20. Mr & Mrs A J Szostakiewicz
\$366.00	5. Mrs J Grabek	13. Mrs D Markiewicz	21. Mrs R Śliwińska
Zebrane na BBQ (Wolne Datki)	6. Mr C Piłkuła	14. Mr & Mrs S W Wójcik	22. Mrs M Klimek
\$100.00	7. Ms H Sikora	\$20.00	\$5.00
Wolne Datki na ofiary pożaru	8. Mrs I Czarnojańczyk	15. Mrs Z Dzierbicka	23. Mr J Grela
\$100.00	9. Mr & Mrs F A Niekrasz	16. Siostry Misjonarki	24. Mrs I Kowaluk
1. Mrs M Kraśnicka	10. Mr E Konik	17. Mr E Filip	
\$50.00	\$40.00	18. Mr M Ryba	
2. Mrs Ola	11. Dr E Chelkowska	19. Mr B Pitera	

Dziękujemy serdecznie za
okazaną ofiarność!

SZKOŁA POLSKA IM. MIKOŁAJA KOPERNIKA

W związku z zaistniałą sytuacją rozprzestrzeniania się epidemii koronawirusa (Covid 19) grono nauczycielskie i przedstawiciele Związku Polaków w Hobart podjęli decyzję odwołania zajęć w Szkole Polskiej. Podjęliśmy taką decyzję, mając na uwadze bezpieczeństwo i dobro uczniów i rodzin, a także nauczycieli i ich rodzin. Rodzice będą natychmiast poinformowani, kiedy sytuacja ulegnie zmianie.

Pozdrawiamy w tym trudnym czasie i życzymy pokoju i optymizmu na nadchodzące dni.

Sr Elżbieta Czernicka

ŻYCZENIA NA WIELKANOC OD SIÓSTR MISJONAREK

Wszystkim Polakom w Tasmanii!

Tego dnia On wstał pierwszy,
Wcześniej niż słońce,
Tylko Opatrzność Boża tak wstaje,
By patrzeć jak budzi się człowiek.

Wstał pierwszy
I gdy już wszystko było gotowe,
Wina zmazana,
grzech odpokutowany, dokonane Zbawienie,
Znów przyszedł do swoich,
... wszedł bez pukania, przez drzwi zamknięte.
Niech Zmartwychwstały przychodzi w codzienność
niosąc NADZIEJĘ, RADOŚĆ, MIŁOŚĆ która pokona
każdy mrok.

Życzę Wam, by święta były błogosławionym czasem spotkania
z Kochającym Bogiem i Drugim Człowiekiem.

Siostry Misjonarki Chrystusa Króla w Hobart

KOŁO POLEK

ŻYCZENIA ŚWIĄTECZNE

CHRYSTUS PAN ZMARTWYCHWSTAŁ
PROWADZI ON NAS PO DROGACH
PRAWDY, ŚWIATŁA I PIĘKNA.

Członkiniom Koła Polek i Ich rodzinom,
ks. Józefowi,
Zarządowi Związku Polaków,
Siostram Elżbiecie i Annie,
Sekcjom i Organizacjom Niezależnym
oraz całej POLONII
z okazji świąt Wielkanocnych
życzę

PEŁNYCH POKOJU I RADOŚCI
ŚWIĄT WIELKANOCNYCH
Z RADOSNYM ALLELUJA!

Irena Kowaluk – Prezeska

Stół Wielkanocny Koła Polek

planowany na 5.04.2020, w Niedzielę Palmową
nie odbędzie się z wiadomych powodów.

Irena Kowaluk – Prezeska

KLUB SENIORÓW

Klub Seniorów zawiesił swoją
działalność do odwołania.

Z okazji nadchodzących
Świąt Wielkanocnych

składamy życzenia

zdrowych i spokojnych Świąt

oraz błogosławieństwa Bożego na każdy dzień

naszemu Duszpasterzowi, ks. Józefowi,

siostram misjonarkom Annie i Elżbiecie,

pracownikom Polskiego Biura Opieki Społecznej,

Zarządowi Związku Polaków,

członkom naszego Koła oraz

całej Polonii w Hobart

w imieniu Zarządu
Renata Śliwińska, Prezes

POLSKIE BIURO OPIEKI SPOŁECZNEJ

Polskie Biuro Opieki Społecznej (Polish Welfare Office)

Telefon: (03) 62 28 62 58

Telefon komórkowy: 0458 28 62 59

Email: polishwelfare_hobart@bigpond.com.au

Facebook: Polish Welfare Office

Wesołego Alleluja!!!

Serdeczne życzenia dużo zdrowia i pogody ducha
na Święta Wielkiej Nocy.

Niechaj one będą wzorem duchowego wzbogacenia
i umocnienia, dającego radość, pokój i nadzieję

- życzą Pracownicy Polskiego Biura Opieki Społecznej.

Happy Easter to All!

COVID 19

The Polish Welfare Office is monitoring the changing scenarios with the COVID 19 pandemic. Where possible, efforts will be made to continue to deliver services to clients. Please contact the Polish Welfare Office if you have any questions relating to services or other activities:

Tel: 62 28 62 58

Mobile: 0458 28 62 59

We remind clients of the recommendations from the Chief Medical Officer:

- Practice good hand hygiene.
- Observe social distancing.
- Practice good sneeze/cough etiquette (in elbow or tissue).
- If you feel unwell, seek medical advice from your GP. Alternatively, if you suspect you have come into contact with COVID 19, contact the Coronavirus Health Information Line:

1800 020 080.

COVID 19

Polskie Biuro Opieki Społecznej śledzi z uwagą zmieniającą się sytuację pandemii COVID 19.

Tam, gdzie to możliwe, nadal będziemy świadczyć usługi klientom. W przypadku pytań, dotyczących usług lub innych działań, prosimy o kontakt z Polskim Biurem Opieki Społecznej:

Telefon: 62 28 62 58

Komórka: 0458 28 62 59

Przypominamy klientom o zaleceniach Naczelnego Lekarza:

- Często myj ręce, używając wody i mydła.
- Zachowaj co najmniej 1.5 metra odległości od innych osób.
- Kiedy kaszlesz lub kichasz, zasłaniaj usta i nos (łokciem lub użyj chusteczki).
- Jeśli poczujesz się źle, zasięgnij porady lekarza rodzinnego. Ewentualnie, jeśli podejrzewasz, że miałeś kontakt z COVID 19, skontaktuj się z infolinią Coronavirus Health Information Line:

1800 020 080.

← 1.5m →

BLUM FOUNDATION GRANT

The Polish Welfare Office was successful in obtaining a special project grant from the Blum Foundation. The project will be to produce a book to preserve some of the 25 years of photographic history of the Polish Welfare Office. The book will contain images of past and present clients, staff and volunteers. If anyone objects to the possible inclusion of their photo or that of a family members, please advise Teresa Grabek, Welfare Programs Coordinator by 30 April 2020. Not everyone's image will be included in the book, as the quality of the photographs available will determine their inclusion.

POLSKIE BIURO OPIEKI SPOŁECZNEJ

Polskie Biuro Opieki Społecznej (Polish Welfare Office)

Telefon: (03) 62 28 62 58

Telefon komórkowy: 0458 28 62 59

Email: polishwelfare_hobart@bigpond.com.au

Facebook: Polish Welfare Office

Aged Care Quality Standards

Polish Welfare Office is due to be audited by the Aged Care Quality and Safety Commission. The Commission welcomes input from clients and their families about the way Polish Welfare Office delivers services including:

- Do we treat you with dignity?
- Do we support your choices?
- Do we respect your cultural/other preferences?

Input may be provided directly to the Commission:

- by telephone (1800 951 822)
- by internet survey

www.lonergan.team/homeservice

- in person to an assessor.

For more information about the audit, please contact the Polish Welfare Office on 62 28 62 58.

Aged Care Quality Standards

Komisja 'Aged Care Quality and Safety' zapowiedziała, że wkrótce odbędzie się kontrola w Polskim Biurze Opieki Społecznej, aby zweryfikować jakość usług świadczonych klientom. Komisja jest zainteresowana opiniami klientów i ich rodzin, w jaki sposób Biuro udziela usług:

- Czy traktujemy Cię z godnością?
- Czy popieramy twoje wybory?
- Czy szanujemy twoje preferencje kulturowe/ inne?

Można wyrazić swoją opinię bezpośrednio do Komisji:

- telefonicznie (1800 951 822)
- wypełnić ankietę przez internet
- osobiście do inspektora.

www.lonergan.team/homeservice

Po więcej informacji, proszę kontaktować się z Biurem: 62 28 62 58.

Celebrations of the 25th Anniversary of PWO

Memorial Service

On 16 January 2020, the Polish Welfare Office organised a memorial service at St Therese's Church to remember over 400 clients and volunteers who had passed away during the last 25 years. The photographs and names of past clients were displayed, candles were lit and prayers recited. It was a moving memorial to those we have supported in the past.

Day Centre BBQ

A 25th anniversary BBQ was held for Day Centre clients on 21 January 2020 at Tolosa Park.

Kronika naszych obchodów 25-lecia istnienia Biura

Nabożeństwo żałobne

16 stycznia 2020 r. Polskie Biuro Opieki Społecznej zorganizowało nabożeństwo żałobne w kościele św. Teresy, aby upamiętnić ponad 400 klientów i wolontariuszy, którzy zmarli w ciągu ostatnich 25 lat. Wyświetlano zdjęcia i nazwiska byłych klientów, zapalono świece i odmawiano modlitwy. To był wzruszający moment przypomnienia tych wszystkich, których wspieraliśmy w przeszłości.

Grill Klubu Złotego Wieku

21 stycznia 2020 r. Klubu Złotego Wieku obchodził 25 lecie istnienia Biura w czasie grila w Tolosa Park.

Reflections on 25 years of Polish Welfare Office

**From Malgorzata Tarnowska,
Day Centre Coordinator**

Having worked at the Polish Welfare Office for the last 23 years, I have made it my mission to put smiles on our clients' faces and make them feel confident about themselves.

I design and implement centre programs which build new friendships, reduce isolation and promote a healthier lifestyle. I have the pleasure to work with wonderful people who have a wealth of life experience and I never tire of listening to their stories. I would also like to recognise the invaluable efforts of our volunteers without whom the Day Centre Program would not be able to flourish.

Reflections on 25 years of Polish Welfare Office

Refleksje Siostry Anny Syguły MChR, pracownika „Outreach”

Jako Misjonarka Chrystusa Króla 6 lat temu zostałam skierowana do pracy w Polskim Biurze Opieki Społecznej. Było to dla mnie nowe wyzwanie. Chcę zaznaczyć, że było to i jest nadal pozytywne doświadczenie. Pomimo tego, że większość klientów nie знаła mnie, przyjmowała mnie i nadal przyjmuje do swoich domów bardzo serdecznie i gościnnie. Miałam wrażenie, że otwierają przede mną nie tylko drzwi swoich domów, ale i swoje serca.

Na co dzień spotykam się z tym samym gronem osób, ale każdy dzień jest inny i często mnie zaskakuje. Przez 25 lat pracy siostr w Polskim Biurze Opieki Społecznej podejmowałyśmy różne inicjatywy:

Msze Święte i spotkania w domach opieki, dni skupienia, zajęcia artystyczne: tańce, różne zajęcia i akademie w domach opieki, zajęcia manualne: układanie kwiatów, robienie kartek, robienie na drutach, dekorowanie potraw itd., zajęcia w plenerze, spacer na plażę, wyjazdy na borówki i czereśnie, wycieczki do różnych nieznanych miejsc.

Myślę jednak, że najcenniejszym darem dla mnie jest osobiste spotkanie z każdą osobą, która dzieli się swymi doświadczeniami, troskami, radościami, swoim życiem.

Dziękuję Panu Bogu, że na ten czas mogę być tutaj z Polakami mieszkającymi w Hobart na Tasmanii.

Refleksje Emilii Bartas, byłego pracownika ds. łączności z seniorami

Moje doświadczenie pracy w Polskim Biurze Opieki Społecznej w Hobart zaczęło się w 2006 roku i trwało 11 lat.

Początek był bardzo dużym wyzwaniem, dostałam duże votum zaufania od koordynatora Biura Opieki Społecznej, pani Teresy Grabek. Moja praca jako pracownika d/s łączności Biura z Klubem Seniorów, polegała na tworzeniu miesięcznej gazetki dla Klubu Seniorów, organizowaniu sesji informacyjnych, wycieczek oraz grupowych wyjść np. do dobrej restauracji czy w inne atrakcyjne miejsca.

Ówczesny prezes Klubu, pan Alojzy Dziendziel był prężnym działaczem społecznym i dzięki niemu i jego zaangażowaniu mieliśmy więcej możliwości poznania różnych ważnych osobistości politycznych, którzy również sponsorowali Klub Seniorów.

Praca w Biurze dała mi dużo satysfakcji, pomogła mi poznać problemy, z którymi spotykają się starsi ludzie na emigracji, a także dała mi możliwość bycia częścią polskiej społeczności w Hobart.

Refleksje Renaty Kulig, pracownika społecznego

Czy to jest możliwe, aby w kilku słowach opisać prawie 20 lat współpracy związanej bezpośrednio z Polskim Biurem Opieki Społecznej w Hobart?

A wszystko zaczęło się wiele lat wstecz od zaproszenia do Klubu Złotego Wieku jako wolontariusz, opowiadając o wartościach regularnych masażu. Następnie, i to zupełnie niespodziewanie jako pracownik 12-miesięcznego projektu. Duże wyzwanie, brak doświadczenia oraz ogromna ochota wykazania się. W taki to sposób zaczęło się coś dużego, coś ważnego, coś, co trwa do dnia dzisiejszego - praca w Biurze.

Czas nauki, poznania siebie oraz rozwoju. Powoli z pracy wolontaryjnej w Klubie Złotego Wieku, później jako członek komitetu Polskiego Biura Opieki Społecznej, a w późniejszym czasie jako "niedzielny kierowca" dosłownie i w przenośni rozwijała się współpraca. W tym momencie to już prawie 15 lat pracy na stanowisku pracownika społecznego w Polskim Biurze Opieki Społecznej. Czas wykorzystany na nabycie potrzebnego doświadczenia oraz czas na wprowadzenie w życie wszystkich zgromadzonych umiejętności oraz wiedzy.

25 lat istnienia Polskiego Biura Opieki Społecznej w Hobart to doskonała okazja na gratulacje dla wszystkich byłych oraz obecnych pracowników oraz wolontariuszy, za ich oddanie, wspaniałą pracę oraz poświęcenie się dla naszego polskiego społeczeństwa i nie tylko. To czas podziękowania za współpracę oraz możliwość pracy w tak prężnie pracującym gronie oddanych osób.

Wznoszę toast za następne 25 lat i życzę dużo sił i wytrwania w tej trudnej pracy oraz wsparcia od naszych klientów i ich rodzin dla siebie oraz całej kadry pracowników i wolontariuszy.

Reflection of Maria/Marijola/Jola Casimaty (nee Andrzejczak), Treasurer

I started as a volunteer for the Polish Welfare Office in October 1995. Due to my accounting background and degree, the role that I felt that I could undertake was that of Treasurer. And I am still Treasurer almost 25 years later! The last 25 years has seen a lot of change in the Treasurer role. Reporting back then was a simple cash statement of expenditure and receipts. There was no Goods and Services Tax (GST), no internet and no electronic banking. I remember that even whilst having my children I had to remember to pack the cheque book for hospital so that I could continue to pay our staff!

Why have I been a Treasurer for so long? Well it doesn't seem like 25 years have passed by, but I enjoy the fact that with my skills I can give back to the Polish Community in Hobart to assist our clients to remain independent for as long as possible. They may not physically see the role I undertake but it has been a pleasure to be a part of the Polish Welfare Office team.

Polskie Biuro Opieki Społecznej (Polish Welfare Office)

Telefon: (03) 62 28 62 58

Telefon komórkowy: 0458 28 62 59

Email: polishwelfare_hobart@bigpond.com.au

Facebook: Polish Welfare Office

Kilka słów o emocjach!

Dla większości osób **Wellness** kojarzy się z dbaniem o zdrowie i dobrą kondycję fizyczną i jest to prawda. Jednak chciałabym zaprosić was do poszerzenia horyzontów w myśleniu o własnym **Wellness**. Jedną z bardzo ważnych sfer naszego życia jest sfera naszych emocji. Stare polskie przysłowie mówi „w zdrowym ciele, zdrowy duch”, ja jednak myślę, że to działa w dwie strony. Jeśli osoba cierpi emocjonalnie, bardzo często wiąże się to z tym, że jest przygnębiona, apatyczna i bez apetytu. Jeśli taka sytuacja trwa dłuższy czas, niestety, owocuje ona różnymi chorobami.

Dziś, kiedy żyjemy w chwili ogromnego stresu związanego z koronawirusem (COVID – 19) warto zastanowić się nad tym, co ja czuję, jakie emocje dzisiaj mi towarzyszą? Często zdarza się, że ktoś ma dziwny sen i potem cały dzień martwi się tym, co ten sen może oznaczać. Towarzyszy wtedy tej osobie jakiś niepokój, który odbiera radość. Rozumienie emocji jest ważne, ponieważ rodzą się one niezależnie od naszej woli. Weźmy za przykład obecną epidemię wirusa. Część ludzi siada przed telewizorem i zaczyna oglądać wszystkie wiadomości związane z wirusem: jak można się zarazić, jak się zabezpieczać, itd. Ostatecznie okazuje się, że osoba, która od kilku dni karmi się tylko takimi wiadomościami, jest zestresowana, niewyspana, bo z tego wszystkiego nie może spać. Dodatkowo jeszcze, widząc w wiadomościach, co się dzieje w sklepach, zaczyna ulegać panice, robiąc niepotrzebne zapasy. W takiej sytuacji powinien nam się włączyć emocjonalny alarm. Emocje ponoszą tę osobę, jak pędzące konie i nie wiemy, dokąd ją zaprowadzą. Co w takiej sytuacji robić? Pierwszym krokiem jest wyłączenie telewizora i przerzucenie uwagi na inne sprawy. Powiedzieć sobie np. Elu nie denerwuj się, przecież w ten sposób sobie nie pomożesz, a tylko możesz zaszkodzić! Zastanowić się wtedy nad tym, co sprawiłoby mi dziś przyjemność. Użyć wtedy całego wysiłku woli, by emocje, zwłaszcza te negatywne, nie przejmowały kontroli. By odciągnąć umysł od takich emocji, włączmy sobie ulubiony film, weźmy do ręki dobrą książkę, spędźmy dobry czas z bliską nam osobą.

Chciałabym również zwrócić uwagę na mówienie o tym, co czuję. Dobrze jest mieć taką osobę, z którą mogę porozmawiać o tym co czuję, co dziś przeżywam. Pamiętajmy również, że emocje są też pozytywne i tymi należy się dzielić z innymi, ponieważ dzięki temu możemy wnieść trochę radości i światła w życie osób, które może dziś mają gorszy dzień.

Dobrze jest też zastanowić się jak wyrażać emocje. Otóż najczęstszy błąd polega na tym, że nie mówimy o tym, co czujemy i dusimy nasze emocje w sobie. Niestety, jest to bardzo niebezpieczne, ponieważ prędzej czy później tłumione emocje w nas wybuchną z ogromną siłą. Krzyk, kłótnie, gniewanie się na kogoś czy nie odzywanie się do drugiej osoby, nie są właściwymi sposobami na wyrażanie emocji. Wszystkie te zachowania są formą agresji. Pamiętajmy, że stosowanie agresji wobec drugiej osoby jest zawsze niszczące, bo nie tylko niszczy drugą osobę, ale też rani osobę stosującą agresję. Jak więc pozytywnie wyrażać emocje? Pewnie nieraz byliśmy świadkami sprzeczek między osobami, które popełniały ogromny błąd i zamiast mówić o tym, co czują, obrzucają drugą osobę zarzutami. Weźmy na przykład taką sytuację: mąż mówi źle o swojej teściowej, ponieważ teściowa zdenerwowała go swoim zachowaniem, natomiast żona słuchając tego, co słyszy o swojej matce, czuje się dotknięta i zraniona, odbiera to jako atak na siebie. W odpowiedzi mówi mężowi „ale ty jesteś wredny, tylko się czepiasz mojej mamy!” Oczywiście, jeśli ta rozmowa będzie kontynuowana w tym tonie, zakończy się porządną kłótnią. Popatrzmy na tę sytuację od innej strony. Gdyby żona powiedziała do męża: „kochanie rozumiem, że zachowanie mojej mamy cię zdenerwowało, ale chciałabym ci powiedzieć, że bardzo mnie boli, kiedy tak negatywnie mówisz o mojej mamie i czuję się naprawdę dotknięta”. Zauważmy, że ta druga odpowiedź nie czyni zarzutów, tylko mówi o tym, co druga osoba czuje. Zamiast mówić, jaka ta druga osoba jest, uczmy się mówić, jakie to w nas wywołuje uczucia!

Kończąc ten artykuł, chciałam zachęcić wszystkich do zastanowienia się nad pytaniem: „Co ja dzisiaj czuję? Jakie emocje mi towarzyszą?” Każdy z nas jest „kowalem własnego losu” i tylko my sami możemy zdecydować, jakie emocje będą nam dziś towarzyszyć. Życzę wszystkim samych pozytywnych!

Sr. Elżbieta Czernicka
Odpowiedzialna za projekt

Fundusze na projekt Dobre Zdrowie = Wellness są otrzymywane z Rządu Australijskiego, nie oznacza to jednak, że materiały zawarte w tym artykule reprezentują poglądy i przepisy Rządu Australijskiego.

Polskie Biuro Opieki Społecznej (Polish Welfare Office)

Telefon: (03) 62 28 62 58

Telefon komórkowy: 0458 28 62 59

Email: polishwelfare_hobart@bigpond.com.au

Facebook: Polish Welfare Office

A few words about emotions!

For most people, **Wellness** is associated with taking care of their health and being in good physical condition. This is true. However, I would like to invite you to broaden your horizons in thinking about your own **Wellness**. One of the important areas of our lives is the sphere of our emotions. An old Polish proverb says: "In a healthy body, a healthy mind" but I think it works both ways. If a person suffers emotionally, it is usually associated with being depressed, apathetic and having a lack of appetite. Unfortunately, if this situation lasts for a long time, it leads to other problems.

Today, when we are living in the stress that is related to the coronavirus pandemic, it would be worth thinking about how you feel, what emotions accompany you today? It often happens that someone at night has a strange dream and then spends all day worrying about what this dream means. They become anxious and may lose the joy of life. Understanding emotions is extremely important because they are born regardless of our will. Take the current Covid 19 pandemic as an example. Some people sit in front of the television and watch all the news related to the virus: how you can get infected? how to protect yourself? The person who has been fed such messages for several days becomes stressed, has difficulty sleeping. In addition, seeing news reports about what is happening in the shops causes them to panic and buy unnecessary food and toilet supplies. An alarm should be sounded. Emotions become like running horses that do not know where to go or what to do. The first step is to turn off the television and shift attention to other things. Tell yourself, for example: "Ela, don't be nervous, you won't help yourself this way, but you can harm yourself." Then think about what activity would make you happy today. Use all your will power to stop the negative emotions taking over. To distract the mind from such emotions, turn on a favourite movie, read a good book, spend quality time with a close friend. I would also like to draw your attention to talking about feelings. It is good to have a person with whom you can talk about what you feel, what you experience today. Let us also remember that emotions are positive and these are good to share with others because we can bring some joy and light to the lives of people who may have a bad day.

It is also good to think about how to express emotions. The most common mistake is that we do not talk about what we feel and strangle our emotions in ourselves. Unfortunately, this is dangerous because sooner or later the repressed emotions will explode in us with enormous force. Shouting, arguing, being angry with someone or not talking to another person are not the right ways to express emotions. All these behaviours are a form of aggression. Let us remember that using aggression against another person is always destructive, because it not only destroys the other person but also hurts the person using aggression. So how do you express emotions positively? Probably, we have witnessed people arguing with each other, who made a big mistake and instead of talking about how they feel, they accuse the other person of bad behaviour or other things. For example: a husband speaks badly about his mother-in-law because his mother-in-law has degraded him. The wife, listening to what she hears about her mother, feels hurt and takes it as an attack on herself. In reply, she tells her husband: "You are mean. You are picking on my mother!" Of course, if this conversation continues in this tone it will end up with a decent quarrel. Let's look at the same situation from a different angle. If the wife told her husband: "Sweetheart, I understand that my mother's behaviour upsets you, but I would like to tell you that it hurts me when you talk so negatively about her. I feel really offended." Note that the latter answer does not make any accusation. It only talks about what the other person feels. Instead of saying that the other person is bad, let us share how their behaviour or their words evoke feelings in us!

At the end of this article, I want to encourage everyone to think about the questions: How do I feel today? What emotions are with me? Each of us is the "master of our own fate" and only we can decide what emotions will accompany us through the day. Be positive!

Sr Elżbieta Czernicka
Wellness Officer

Funding for Dobrze Zdrowie = Wellness project is provided by the Australian Government. Material contained in this article does not necessarily represent the views or policies of the Australian Government.

KOŁO SPK NR 7

KOMITET KOŚCIELNY

Zarząd Koła S.P.K. Nr. 7 Hobart dziękuje serdecznie wszystkim za udział i wsparcie naszego dorocznego pikniku S.P.K. w niedzielę, 2 lutego 2020 roku.

W tym roku odwołano marsz ANZAC Day oraz uroczystości na Cenotaph w Hobart w dniu 25 kwietnia.

Zdrowych, pogodnych i radosnych
Świąt Zmartwychwstania Pańskiego
Kapelanowi S.P.K. ks. Józefowi Migaczowi,
Siostram Misjonarkom,
prezesom kół z rodzinami
oraz całej Polonii w Hobart
życzy
Zarząd Koła S.P.K. Nr. 7 Hobart.

Smacznego święconego i wesołego Alleluja!

Za Zarząd
Emil Filip, Prezes

Naszemu Duszpasterzowi
ks. Józefowi,
siostram Annie i Elżbiecie,
Zarządowi Związku Polaków
i wszystkim organizacjom
oraz całej polskiej wspólnoty
życzymy pełnych pokoju i radości
Świąt Wielkiej Nocy,
obfitych łask Zmartwychwstałego
Chrystusa Pana
- Komitet Kościelny w Hobart

ŚWIĘTO KONSTYTUCJI 3 MAJA

Święto Konstytucji 3 Maja upamiętnia uchwalenie Konstytucji 3 maja w 1791 roku. Konstytucja ta była pierwszą w Europie i drugą na świecie ustawą regulującą ustrój prawny państwa.

Święto Konstytucji 3 Maja, upamiętniające powołanie pierwszej, polskiej ustawy regulującej ustrój Rzeczypospolitej, ustanowione zostało w 1919 roku, gdy Polska odzyskała niepodległość. Sejm Ustawodawczy podjął uchwałę, według której święto 3 Maja zostało uznane świętem narodowym. Po II wojnie światowej zwyczaj obchodów powrócił i trwał do 1946 roku, kiedy doszło do masowych demonstracji studenckich.

Od tego czasu władze komunistyczne zabroniły publicznego świętowania i organizowania obchodów 3 Maja. Wszelkie próby manifestowania były w tych dniach tłumione przez milicję. Władze PRL postanowiły dodatkowo znieść to święto poprzez ustawę z dnia 18 stycznia 1951 roku o dniach wolnych od pracy. Święto Narodowe Trzeciego Maja przywrócone zostało dopiero w 1990 roku. Pierwsze po przerwie uroczyste obchody odbyły się na Placu Zamkowym w obecności ówczesnego prezydenta Wojciecha Jaruzelskiego. Od 2007 roku święto 3 maja obchodzone jest także na Litwie.

Ponadto 3 maja wypada także święto kościelne, a dokładniej święto Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski, które obchodzone jest od 1920 roku. Ma ono upamiętniać złożone przez Jana Kazimierza śluby lwowskie, podczas których powierzył Polskę pod opiekę Maryi.

Konstytucja 3 maja - znaczenie konstytucji dla Polski

Konstytucja 3 maja została uchwalona w 1791 roku w celu uregulowania ustroju prawnego Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Przywódcy stronnictwa patriotycznego z królem Stanisławem Augustem Poniatowskim wykorzystali zbliżające się święta wielkanocne do zwołania Sejmu, który przegłosował ustawę przy obecności zaledwie 1/3 posłów. Była to druga na świecie i pierwsza w Europie spisana konstytucja. Ustawa zmieniła ustrój państwa na monarchię dziedziczną, doprowadziła do politycznego zrównania mieszczan i szlachty oraz wprowadziła ochronę państwa nad chłopami, dzięki czemu miały zostać złagodzone nadużycia w pobieraniu pańszczyzny. Konstytucja wprowadziła także podział władzy na ustawodawczą, wykonawczą i sądowniczą.

Z uchwaleniem Konstytucji 3 maja wiązały się nadzieje na umocnienie Polski na arenie międzynarodowej, ustawa dawała też szansę na przeprowadzenie koniecznych reform ustrojowych. Konstytucja miała także gwarantować niezależność polityczną od zagrażających Polsce sąsiadów: Rosji, Prus i Austrii. Wprowadzenie konstytucji wywołało jednak zdecydowaną reakcję carycy Katarzyny II, która z częścią magnaterii zawiązała w Targowicy konfederację, na której uznano Konstytucję 3 maja za symbol zdrady narodowej. Doprowadziło to do wybuchu wojny polsko-rosyjskiej w 1792 roku. Konstytucja przestała w praktyce obowiązywać (straciła znaczenie) 24 lipca 1792 roku. Zdaniem dwóch współautorów Ignacego Potockiego i Hugona Kołłątaja była „ostatnią wolą i testamentem gasnącej Ojczyzny”.

<http://wiadomosci.gazeta.pl/wiadomosci/7,114883,24745799,swieto-konstytucji-3-maja-co-to-za-swieto.html>

80.-ROCZNICA POWSTANIA BRYGADY KARPACKIEJ

Brygada Strzelców Karpaccich - jednostka Armii Polskiej na Wschodzie, została utworzona na podstawie rozkazu gen. Władysława Sikorskiego z 2 kwietnia 1940 r. pod nazwą B.S.K. (od 12 stycznia 1941 — Samodzielna B.S.K.) i dowództwem gen. Stanisława Kopańskiego. Podstawową kadre oficerską stanowili oficerowie polskiej jednostki wojskowej we Francji. W jej skład weszli żołnierze polscy, rozproszeni w krajach bałkańskich i Turcji oraz uciekinierzy z okupowanej Polski. Do kapitulacji Francji (VI 1940) B.S.K. wchodziła w skład francuskiej armii Lewantu. Aby uniknąć podporządkowania się wraz z armią francuską rządowi z Vichy, polska brygada przeszła do Palestyny, dołączając do wojsk brytyjskich.

Brygada była kilkakrotnie reorganizowana. W roku 1941 liczyła blisko 5 tysięcy żołnierzy. Po budowie pozycji obronnych pod Aleksandrią (Egipt) w 1941 r. broniła wraz z dywizjami: 9. australijską i 70. brytyjską, twierdzy Tobruk i uczestniczyła w bitwie pod Al-Ghazalą. W 1942 r. działała w środkowej Cyrenajce, a jej artyleria brała udział w zdobyciu Bardii. Ogólne straty brygady w walkach wyniosły 156 poległych, 467 rannych i 15 zaginionych. Większość ofiar zanotowano podczas bitwy o Tobruk i w starciach pod Ghazalą. 17 marca 1942 r. Samodzielna B.S.K. skierowano do Egiptu, w kwietniu przeniesiono do Palestyny, następnie do Iraku, gdzie została przeorganizowana (V 1942) w 3. Dywizję Strzelców Karpaccich i włączono do II Korpusu Polskiego pod dowództwem gen. Władysława Andersa.

Droga 3 Dywizji wiodła przez Irak (Armia Polska przebywająca w Iraku miała za zadanie wspomóc brytyjską armię w wypadku niemieckiej inwazji), Z lutym 1944 roku oddziały tworzące 3 Dywizję Strzelców Karpaccich (3 D.S.K.) zostały przerzucone do Europy i i wylądowały na półwyspie Apenińskim.

Zdjęcie tablicy pamiątkowej, znajdującej się w Domu Polskim w Hobart, z nazwiskami Karpaczków, którzy przybyli do Tasmanii w 1947/48 roku

80.-ROCZNICA POWSTANIA BRYGADY KARPACKIEJ, cd.

II Korpus Polski, walcząc w składzie Armii Brytyjskiej, otrzymał zadanie przełamania Linii Gustawa. Umocnienia te zamykały aliantom drogę na Rzym. Natarcie rozpoczęło się w nocy z 11 na 12 maja 1944 roku. Krwawe walki trwały aż do 18 maja 1944 roku, kiedy patrol 12 Pułku Ułanów Podolskich zatknął polską flagę na ruinach klasztoru Monte Cassino. Do dziś zachowane wspomnienia udziału polskich żołnierzy w tym natarciu wzbudzają zrozumiałą dumę i najlepiej wyrażają ogrom ich poświęcenia. Monte Cassino nie było jednak ostatnim polem walki Karpaczyków. W drodze do Polski przyszło im toczyć dalsze walki z Niemcami, m.in. pod Ankoną i Bolonią.

Po zakończeniu II wojny światowej 3 D.S.K. wraz z całym korpusem pozostała na terenie Włoch w składzie wojsk okupacyjnych. We wrześniu 1946 roku została przetransportowana na teren Wielkiej Brytanii i tam zdemobilizowana, ponieważ rząd brytyjski uważał, że dalsze utrzymanie niezależnych sił polskich za granicą nie może być kontynuowane i Polacy powinni wrócić do swojego kraju. Jednakże powrót zdemobilizowanych żołnierzy do Polski był dla wielu niemożliwy, a pobyt w Wielkiej Brytanii nie był gwarantowany. Dla większości żołnierzy stało się wtedy oczywiste, że muszą podjąć działania, aby zabezpieczyć swoją przyszłość, gdy zrzucą mundur, ale nie zdecydowali się na powrót do kraju. Pozostała więc emigracja do różnych krajów świata.

Na szczęście, po wojnie przypomniano sobie o Karpaczykach w Australii. W "Dzienniku Żołnierza" z 25 lipca 1947 pojawiło się ogłoszenie:

"Australia Zatrudni Żołnierzy Polskich."

"Dla żołnierzy polskich, którzy walczyli w Tobruku otwiera się natychmiastowa możliwość emigrowania do Australii. Rząd Australijski nie zapomni o towarzyszach broni, którzy walczyli w Afryce północnej ramieniem w ramię z Australijczykami. Umowa zawarta pomiędzy władzami brytyjskimi i australijskimi przewiduje natychmiastowe przewiezienie żołnierzy, którzy zgłoszą się ochotniczo do pracy przy budowie wielkiej tamy wodnej w Tasmanii. Do pierwszej grupy, która ma od płynąć do Australii już około 31 sierpnia 1947 roku potrzeba 280 wykwalifikowanych robotników kawalerów służących obecnie w PKPR byłych uczestników walk w Tobruku. Granica wieku wynosi 45 lat."

[...]

Dalsze dzieje Karpaczyków stanowią część naszej lokalnej historii.

Oprac. na podstawie źródeł dostępnych przez internet. Zdjęcia: domena publiczna oraz zbiory prywatne

Pierwszy marsz kombatantów SBSK/3-DSK w Tasmanii - 1949(?)

30. rocznica powstania SBSK - spotkanie w Hobart

10. ROCZNICA TRAGICZNEJ KATASTROFY LOTNICZEJ

Ten years ago, on 10 April 2010, a Tupolev Tu-154 aircraft of the Polish Air Force crashed near the Russian city of Smolensk, killing all 96 people on board. Among the victims were the President of Poland Lech Kaczyński and his wife Maria, the former President of Poland in exile Ryszard Kaczorowski, the chief of the Polish General Staff and other senior Polish military officers, the president of the National Bank of Poland, Polish Government officials, 18 members of the Polish Parliament, senior members of the Polish clergy and relatives of victims of the Katyn massacre. The group was arriving from Warsaw to attend an event commemorating the 70th anniversary of the massacre, which took place not far from Smolensk.

Source: wikipedia

Source: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Warszawa-Plaque_of_the_victims_of_air_crash_in_Smole%C5%84sk.jpg

W kwietniu mija 10 lat od katastrofy lotniczej polskiego samolotu wojkowego, do której doszło w Smoleńsku w sobotę, 10 kwietnia 2010 roku. Zginęło w niej 96 osób, wśród nich: prezydent RP Lech Kaczyński z małżonką Marią Kaczyńską, ostatni prezydent RP na uchodźstwie Ryszard Kaczorowski, wicemarszałkowie Sejmu i Senatu, grupa osiemnastu parlamentarzystów, dowódcy wszystkich rodzajów Sił Zbrojnych RP, pracownicy Kancelarii Prezydenta, szefowie instytucji państwowych, duchowni, przedstawiciele ministerstw, organizacji kombatanckich i społecznych oraz osoby towarzyszące, stanowiący delegację polską na uroczystości związane z obchodami 70. rocznicy zbrodni katyńskiej, a także załoga samolotu.

Była to druga pod względem liczby ofiar katastrofa w historii polskiego lotnictwa i największa pod względem liczby ofiar katastrofa w dziejach polskich Sił Powietrznych. Katastrofy nie przeżyła żadna z osób obecnych na pokładzie.

THE KATYŃ MASSACRE

The Katyn massacre (Polish: zbrodnia katyńska) was a series of mass executions of about 22,000 Polish military officers and intelligentsia carried out by the Soviet Union, specifically the NKVD ("People's Commissariat for Internal Affairs", the Soviet secret police) in April and May 1940. Though the killings also occurred in the Kalinin and Kharkiv prisons and elsewhere, the massacre is named after the Katyn Forest, where some of the mass graves were first discovered.

The massacre was initiated in NKVD chief Lavrentiy Beria's proposal of 5 March 1940 to execute all captive members of the Polish officer corps, approved by the Soviet Politburo led by Joseph Stalin. Of the total killed, about 8,000 were officers imprisoned during the 1939 Soviet invasion of Poland, another 6,000 were police officers, and the remaining 8,000 were Polish intelligentsia the Soviets deemed to be "intelligence agents, gendarmes, landowners, saboteurs, factory owners, lawyers, officials, and priests". The Polish Army officer class was representative of the multi-ethnic Polish state; the murdered included ethnic Poles, Polish Ukrainians, Belarusians, and Polish Jews including the Chief Rabbi of the Polish Army, Baruch Steinberg.

The government of Nazi Germany announced the discovery of mass graves in the Katyn Forest in April 1943.[3] Stalin severed diplomatic relations with the London-based Polish government-in-exile when it asked for an investigation by the International Committee of the Red Cross. The USSR claimed the Nazis had killed the victims, and it continued to deny responsibility for the massacres until 1990, when it officially acknowledged and condemned the killings by the NKVD, as well as the subsequent cover-up by the Soviet government.

An investigation conducted by the office of the Prosecutors General of the Soviet Union (1990–1991) and the Russian Federation (1991–2004) confirmed Soviet responsibility for the massacres, but refused to classify this action as a war crime or as an act of mass murder. The investigation was closed on the grounds the perpetrators were dead, and since the Russian government would not classify the dead as victims of the Great Purge, formal posthumous rehabilitation was deemed inapplicable.

In November 2010, the Russian State Duma approved a declaration blaming Stalin and other Soviet officials for ordering the massacre.

https://en.wikipedia.org/wiki/Katyn_massacre

Decyzja o mordzie

Decyzja o wymordowaniu polskich jeńców wojennych z obozów w Kozielsku, Starobielsku i Ostaszkowie oraz Polaków przetrzymywanych w więzieniach NKWD na obszarze przedwojennych wschodnich województw Rzeczypospolitej zapadła na najwyższym szczeblu sowieckich władz.

Podjęto ją 5 marca 1940 r. Biuro Polityczne KC WKP(b) na podstawie pisma, które ludowy komisarz spraw wewnętrznych Ławrientij Beria skierował do Stalina. Szef NKWD, oceniając w nim, że wszyscy wymienieni Polacy "są zatwardziałymi, nierokującymi poprawy wrogami władzy sowieckiej", wnioskował o rozpatrzenie ich spraw w trybie specjalnym, "z zastosowaniem wobec nich najwyższego wymiaru kary - rozstrzelanie". Dodawał, że sprawy należy rozpatrzyć bez wzywania aresztowanych i bez przedstawiania zarzutów, decyzji o zakończeniu śledztwa i aktu oskarżenia.

Formalnie wyroki miały być wydawane przez Kolegium Specjalne NKWD, w składzie: Iwan Basztakow, Bogdan Kobiłow i Wsiewołod Mierkułow. Powyższe wnioski przedstawione przez Berię zostały w całości przyjęte, a na jego piśmie znalazły się aprobowane podpisy Stalina - sekretarza generalnego WKP(b), Klimenta Woroszyłowa - marszałka Związku Sowieckiego i komisarza obrony, Władysława Mołotowa - przew. Rady Komisarzy Ludowych, komisarza spraw zagranicznych i Anastasa Mikojana - wiceprzew. Rady Komisarzy Ludowych i komisarza

handlu zagranicznego, a także ręczna notatka: "Kalinin - za, Kaganowicz - za". (Michaił Kalinin - przew. Prezydium Rady Najwyższej ZSRS - teoretycznie głowa państwa sowieckiego; Łazar Kaganowicz - wiceprzew. Rady Komisarzy Ludowych i komisarz transportu i przemysłu naftowego).

Skala zbrodni

Po trwających miesiąc przygotowaniach, 3 kwietnia 1940 r. rozpoczęto likwidację obozu w Kozielsku, a dwa dni później obozów w Starobielsku i Ostaszkowie. Przez następnych sześć tygodni Polacy wywożeni byli z obozów grupami do miejsc kaźni.

Z Kozielska 4 404 osób

przewieziono do Katynia i zamordowano strzałami w tył głowy. 3 896 jeńców ze Starobielska zabito w pomieszczeniach NKWD w Charkowie, a ich ciała pogrzebano na przedmieściach miasta w Piatichatkach. 6 287 osób z Ostaszkowa rozstrzelano w gmachu NKWD w Kalininie, obecnie Twer, a pochowano w miejscowości Miednoje. Łącznie zamordowano 14 587 osób.

Miejsca rozstrzelania polskich jeńców wojennych przez NKWD wiosną 1940 r. (granice współczesne).

KATYŃ cont.

Na mocy decyzji z 5 marca 1940 r. wymordowano również około 7 300 Polaków przebywających w różnych więzieniach na terenach włączonych do Związku Sowieckiego: na Ukrainie rozstrzelano 3 435 osób (ich groby prawdopodobnie znajdują się w Bykowni pod Kijowem), a na Białorusi około 3,8 tys. (pochowanych prawdopodobnie w Kuropatach pod Mińskiem). Większość z nich stanowili aresztowani działacze konspiracyjnych organizacji, oficerowie nie zmobilizowani we wrześniu 1939 r., urzędnicy państwowi i samorządowi oraz "element społecznie niebezpieczny" z punktu widzenia władz sowieckich.

Spośród jeńców z Kozielska, Starobielska i Ostaszkowa ocalała grupa 448 osób (według innych źródeł 395). Byli to ci, których przewieziono do utworzonego przez NKWD obozu przejściowego w Pawliszczew Borze, a następnie przetransportowano do Griazowca.

W nocy z 12 na 13 kwietnia 1940 r., a więc w czasie kiedy NKWD mordowało polskich jeńców i więźniów, ich rodziny stały się ofiarami masowej deportacji w głąb ZSRS przeprowadzonej przez władze sowieckie. Decyzję o jej zorganizowaniu Rada Komisarzy Ludowych podjęła 2 marca 1940 r. Według danych NKWD w czasie dokonanej wówczas wywózki zesłano łącznie około 61 tys. osób, głównie do Kazachstanu.

Odkrycie miejsc kaźni

Informację o odkryciu masowych grobów w Katyniu Niemcy podali 13 kwietnia 1943 r. (to dziś symboliczna rocznica zbrodni).

15 kwietnia 1943 r. w odpowiedzi Sowieckie Biuro Informacyjne ogłosiło, że polscy jeńcy byli zatrudnieni na robotach budowlanych na zachód od Smoleńska i "wpadli w ręce niemieckich katów faszystowskich w lecie 1941 r., po wycofaniu się wojsk sowieckich z rejonu Smoleńska". Komunikat stwierdzał: "Niemieckie zbiry faszystowskie nie cofają się w tej swojej potwornej bredni przed najbardziej fajdackim i podłym kłamstwem, za pomocą którego usiłują ukryć niestychane zbrodnie, popełnione, jak to teraz widać jasno, przez nich samych".

Tego samego dnia, rząd RP na uchodźstwie polecił swojemu przedstawicielowi w Szwajcarii zwrócić się do Międzynarodowego Czerwonego Krzyża z prośbą o powołanie komisji do zbadania odkrytych grobów.

17 kwietnia 1943 r. strona polska złożyła w tej sprawie oficjalną notę w Genewie, dowiadując się jednocześnie, iż wcześniej również Niemcy zwrócili się do MCK o wszczęcie dochodzenia.

Działania władz niemieckich zmierzające do sprowokowania konfliktu pomiędzy aliantami miały wywołać wrażenie, że postępowanie Berlina i polskiego rządu są ze sobą koordynowane.

Joseph Goebbels zanotował w swoim dzienniku: "Sprawa Katynia przeradza się w gigantyczną polityczną afere, która może mieć szerokie reperkusje. Wykorzystujemy ją wszelkimi możliwymi sposobami".

Katyń w sowieckiej propagandzie

Moskwa bardzo ostro zareagowała na propozycję dochodzenia prowadzonego przez MCK. 19 kwietnia 1943 r. sowiecki dziennik "Prawda" opublikował artykuł zatytułowany "Polscy pomocnicy Hitlera". Przeczytać w nim można było m.in.: "Oszczercstwo gwałtownie się szerzy. Zanim wysechł atrament na piórach niemiecko-faszystowskich pismaków, ohydne wymysły Goebbelsa i spółki na temat rzekomego masowego mordu na polskich oficerach dokonanego przez władze sowieckie w 1940 r. zostały podchwyczone nie tylko przez wiernych hitlerowskich służalców, ale co dziwniejsze, przez ministerialne kregi rządu generała Sikorskiego".

Polscy przywódcy w niewybaczalny sposób poszli na lep chytrej prowokacji Goebbelsa i w rzeczywistości podtrzymali nikczemne kłamstwa i oszczerce wymysły katów narodu polskiego. Wobec tego trudno się dziwić, że Hitler też zwrócił się do Międzynarodowego Czerwonego Krzyża z propozycją

przeprowadzenia +dochodzenia+ na miejscu zbrodni, przygotowanej rękoma jego mistrzów w sztuce zabijania".

Ujawnienie zbrodni przez Niemców posłużyło Sowietom za pretekst do zerwania stosunków dyplomatycznych z rządem polskim w Londynie.

21 kwietnia 1943 r. Stalin wysłał tajne i jednobrzmiące depesze do prezydenta Roosevelta i premiera Churchilla, w których zarzucał rządowi gen. Sikorskiego prowadzenie w zмовie z Hitlerem wrogiej kampanii przeciwko Związkowi Sowieckiemu. "Wszystkie te okoliczności - pisał Stalin - zmuszają Związek Sowiecki do stwierdzenia, że obecny rząd polski () faktycznie zerwał sojusznicze stosunki z ZSRS i zajął pozycję wroga wobec Związku Sowieckiego".

Formalne zerwanie stosunków dyplomatycznych przez Moskwę z polskim rządem na uchodźstwie nastąpiło w nocy z 25 na 26 kwietnia 1943 r. Był to pierwszy krok sowieckiego dyktatora w kierunku stworzenia własnej marionetkowej ekipy do rządzenia Polską.

W sprawie katyńskiej Polacy nie uzyskali niestety wsparcia ze strony przywódców mocarstw zachodnich, którzy w imię trwałości sojuszu ze Stalinem, okazywali mu pomoc w ukrywaniu prawdy o tej zbrodni.

Wobec zablokowania przez Sowietów przeprowadzenia śledztwa w sprawie katyńskiej przez MCK, Niemcy zorganizowali własne dochodzenie. 28 kwietnia 1943 r. na miejsce zbrodni na zaproszenie władz niemieckich przyjechała grupa międzynarodowych ekspertów medycyny sądowej i kryminologii. Przewodniczącym zespołu został doktor Ferenc Orsos, dyrektor Instytutu Medycyny Sądowej w Budapeszcie. Eksperti jednogłośnie podpisali sprawozdanie, w którym stwierdzali, iż egzekucje na polskich jeńcach wykonano w marcu i kwietniu 1940 r.

Po zajęciu Smoleńska pod koniec września 1943 r. przez Armię Czerwoną władze sowieckie powołały specjalną komisję do przeprowadzenia dochodzenia w sprawie Katynia pod przewodnictwem prof. dr. Nikołaja Burdenki.

24 stycznia 1944 r., po ekshumacji 925 odpowiednio spreparowanych ciał polskich oficerów, wspomniana komisja ogłosiła, że zbrodni na Polakach dokonali Niemcy między wrześniem a grudniem 1941 r.

W 1945 r. w trakcie procesu zbrodniarzy nazistowskich w Norymberdze Sowietci wprowadzili do aktu oskarżenia zarzut odpowiedzialności za zbrodnię katyńską. Trybunał norymberski w wydanym w 1946 r. wyroku pominął jednak sprawę zamordowania polskich oficerów z powodu braku dowodów.

Zbrodnia Katyńska - zagłada polskich elit

Dr Witold Wasilewski z IPN, oceniając charakter zbrodni katyńskiej, napisał:

"Skala represji i zbiorowy profil ofiar, motywy podjęcia decyzji i sposób jej przeprowadzenia - kwalifikują ją do uznania za zbrodnię ludobójstwa. Ofiary łączyła przynależność do elity polskiego społeczeństwa, z tej przyczyny zostały skazane przez komunistów na zagładę, stając się ofiarami klasycznego ludobójstwa, w którym nie konkretne i udowodnione w przewodzie sądowym czyny decydują o śmierci, lecz przynależność do grupy narodowej, etnicznej, rasowej, religijnej, politycznej lub społecznej. W przypadku ofiar zbrodni katyńskiej o ich zagładzie zadecydowało kryterium polskości - fakt, że jeńcy Kozielska, Starobielska i Ostaszkowa byli Polakami. Wyróżnik społeczny (...) był dodatkowym motywem zagłady. Kontekst zbrodni katyńskiej stanowiło wymierzone we wszystkie warstwy społeczne niszczenie polskości na obszarze sowieckiej okupacji, obejmujące m.in. deportację setek tysięcy Polaków w głąb ZSRS w celu etnicznego +wyczyszczenia+ ziem polskich"

<https://dzieje.pl/aktualnosci/zbrodnia-katynska>

JOHN PAUL II (KAROL JÓZEF WOJTYŁA) - 1920-2005

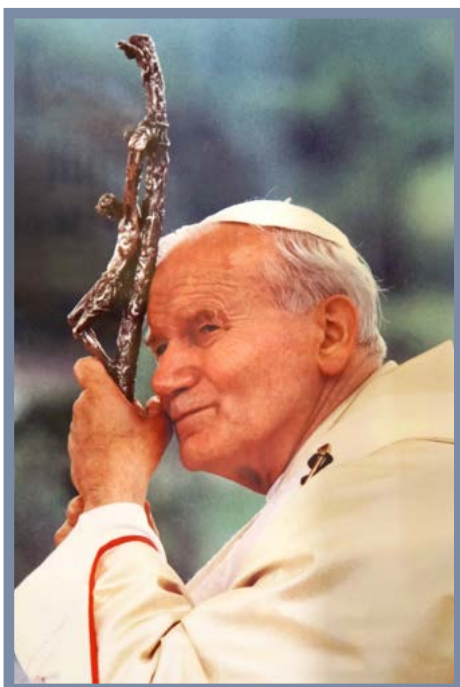
Pope John Paul II (Latin: Ioannes Paulus II; Italian: Giovanni Paolo II; Polish: Jan Paweł II; born Karol Józef Wojtyła (18 May 1920 – 2 April 2005) was head of the Catholic Church and sovereign of the Vatican City State from 1978 to 2005.

He was elected pope by the second Papal conclave of 1978, which was called after Pope John Paul I, who had been elected in August to succeed Pope Paul VI, died after 33 days. Cardinal Wojtyła was elected on the third day of the conclave and adopted the name of his predecessor in tribute to him. John Paul II is recognised as helping to end Communist rule in his native Poland and eventually all of Europe. John Paul II significantly improved the Catholic Church's relations with Judaism, Islam, and the Eastern Orthodox Church. He upheld the Church's teachings on such matters as the right to life, artificial contraception, the ordination of women, and a celibate clergy, and although he supported the reforms of the Second Vatican Council, he was seen as generally conservative in their interpretation.

He was one of the most travelled world leaders in history, visiting 129 countries during his pontificate. As part of his special emphasis on the universal call to holiness, he beatified 1,340 and canonised 483 people, more than the combined tally of his predecessors during the preceding five centuries. By the time of his death, he had named most of the College of Cardinals, consecrated or co-consecrated a large number of the world's bishops, and ordained many priests.

John Paul II was the second longest-serving pope in modern history after Pope Pius IX, who served for nearly 32 years from 1846 to 1878. Born in Poland, John Paul II was the first non-Italian pope since the Dutch Pope Adrian VI, who served from 1522 to 1523. John Paul II's cause for canonisation commenced in 2005 one month after his death with the traditional five-year waiting period waived. On 19 December 2009, John Paul II was proclaimed Venerable by his successor Pope Benedict XVI and was beatified on 1 May 2011 (Divine Mercy Sunday) after the Congregation for the Causes of Saints attributed one miracle to his intercession, the healing of a French nun from Parkinson's disease. A second miracle attributed to John Paul II's intercession was approved on 2 July 2013, and confirmed by Pope Francis two days later (two miracles must be attributed to a person's intercession to be declared a saint).

John Paul II was canonised on 27 April 2014 (again Divine Mercy Sunday), together with Pope John XXIII. On 11 September 2014, Pope Francis added these two optional memorials to the worldwide General Roman Calendar of saints. It is traditional to celebrate saints' feast days on the anniversary of their deaths, but that of John Paul II (22 October) is celebrated on the anniversary of his papal inauguration. Posthumously, he has been referred to by some Catholics as "St. John Paul the Great", although the title has no official recognition.

Jan Paweł II (łac. Ioannes Paulus PP. II; właśc. Karol Józef Wojtyła; ur. 18 maja 1920 w Wadowicach, zm. 2 kwietnia 2005 w Watykanie) – polski duchowny rzymskokatolicki, biskup pomocniczy krakowski (1958–1964), a następnie arcybiskup metropolita krakowski (1964–1978), kardynał (1967–1978), Zastępca Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski (1969–1978), 264. papież i 6. Suweren Państwa Watykańskiego w latach 1978–2005. Święty Kościoła katolickiego.

Poeta i poliglota, a także aktor, dramaturg i pedagog. Filozof historii, fenomenolog, mistyk i przedstawiciel personalizmu chrześcijańskiego.

Został wybrany papieżem przez drugie zgromadzenie kardynałów po śmierci Jana Pawła I, który zmarł po trzydziestu trzech dniach pontyfikatu. Kardynał Wojtyła został wybrany trzeciego dnia konklawe i przyjął imiona Jan Paweł dla uhonorowania swojego poprzednika. Jego wybór na Stolicę Piotrową

miał szczególny wpływ na wydarzenia w Europie Wschodniej i w Azji w latach 80. i 90. XX wieku, w szczególności na przemiany demokratyczne w Polsce i w innych krajach bloku wschodniego. Za główny cel swojego papieństwa Jan Paweł II postawił sobie transformację i zmianę położenia Kościoła katolickiego, chciał „postawić swój Kościół w sercu nowego sojuszu religijnego, który zgromadziłby żydów, muzułmanów i chrześcijan w wielkiej religijnej armadzie”. Przyczynił się do poprawienia relacji Kościoła katolickiego z judaizmem, islamem, z Kościołem prawosławnym oraz Wspólnotą Anglikańską. Jan Paweł II podzielał nauczanie Kościoła w takich kwestiach jak utrzymanie celibatu, potępienie mechanicznej, chemicznej i hormonalnej antykoncepcji oraz niedopuszczenie kobiet do święcenia, za co był przez niektórych krytykowany, i choć popierał reformy soboru watykańskiego II, był postrzegany jako konserwatywny w swojej interpretacji tych reform.

W trakcie pontyfikatu odwiedził 129 krajów. Beatyfikował 1340 osób i kanonizował 483, więcej niż wszyscy jego poprzednicy w okresie pięciu poprzedzających wieków. Do czasu swojej śmierci powołał większość składu Kolegium Kardynałów, konsekrował znaczną liczbę biskupów na świecie i wysławił wielu księży.

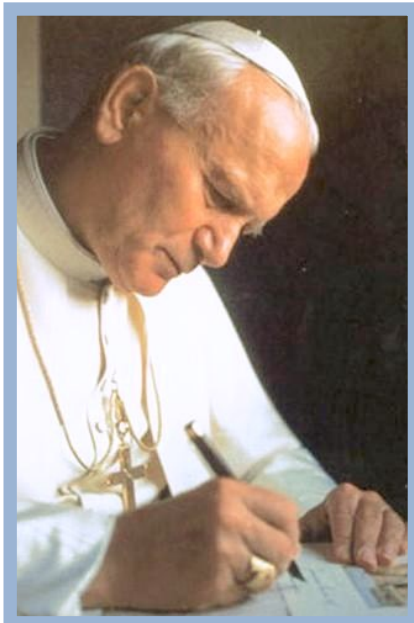
Jan Paweł II był pierwszym papieżem spoza Włoch od czasu holenderskiego papieża Hadrian VI (1522–1523), a także drugim najdłużej urzędującym papieżem we współczesnej historii po papieżu Piusie IX (1846–1878).

Zmarł 2 kwietnia 2005. W ceremonii pogrzebowej uczestniczyły delegacje z ponad 150 państw, a w Polsce ogłoszona została sześciodniowa żałoba narodowa. Proces beatyfikacyjny Jana Pawła II rozpoczął się miesiąc po jego pogrzebie, z pominięciem tradycyjnego pięcioletniego okresu oczekiwania. Został beatyfikowany 1 maja 2011, po czym 27 kwietnia 2014 został kanonizowany, równocześnie z papieżem Janem XXIII. Wydarzenie to przeszło do historii Kościoła z powodu ogłoszenia świętymi dwóch papieży w obecności dwóch biskupów Rzymu – urzędującego Franciszka i emerytowanego Benedykta XVI.

https://en.wikipedia.org/wiki/Pope_John_Paul_II

source: https://pl.wikipedia.org/wiki/Jan_Pawe%C5%82_II

WIGILIE WIELKANOCNE - KAROL WOJTYŁA

1. Ziemia nasza stała się obrzędem, znakiem odnalezienia, w którym odnalazł się CZŁOWIEK.

Czy pojednanie z ziemią może zastąpić konieczność,
czy może zastąpić przymus istnienia, jakim jest ziemia -
każda ziemia, nawet ta, którą sercem wybierasz ze wszystkich ziem?
Gdy w niej się zakorzeniasz na życie i śmierć -
wtedy ona ściera ciebie na proch.

Z trudem przezierasz i z trudem jesteś przejrzany przez konieczność ziemi.

Jest trud dźwigania stale tylu ludzi z przymusu ziemi - ten trud nazywa się historią.
Historia nie jest zmartwychwstaniem, jest stałą zgodą na śmierć -
daje tylko przejrzystość ciągowi ludzkich umierań.
Nie dosięga ona obrzędu, jakim stała się ziemia, nasza ziemia.
Stąd nasza miłość do niej. Miłość nie płynie ze śmierci, lecz wybiega poza nią.

Z miłości, która wybiega poza śmierć, obrzędem stała się ziemia.
Z miłości, która wybiega poza śmierć, nasza ziemia stała się obrzędem.

2. Jest to obrzęd wielu wód tryskających z ziemi na podobieństwo roślin
- rośliny tej ziemi to rzeki, jak woda ziemią jest roślin -
- rośliny tej ziemi to rzeki, jak woda ziemią jest roślin -
rzeki marzną na zimę, marzną jeziora i stawy, tryskają źródła:
życie wody rozsądzi lód.
Ziemia nasza będzie bliżej słońca, bliskości wystarczy dla życia.
Ożyje woda, ożyją drzewa, OZYJE ZIEMIA, stanie się obrzędem
- wprowadzi cię poza krąg umierania, jaki w niej samej tkwi.

Czy konieczność ŻYCIA - tak mówi ziemia i woda każdej wiosny
- nie jest głębsza niż konieczność śmierci? - tak mówią ziemia i woda, szemrząc do siebie wzajemnie.

Jak przetłumaczyć ich szemranie wzajemne na twoją własną mowę?

Śmierć oraz życie jak zaszczepisz w myśli?

Obrzęd wód przemawia inaczej wiosną, gdy życie przywraca ziemi,
inaczej latem, gdy człowiek wysycha z pragnienia, jakby łożysko rzeki,
gdy ciało błaga o czystość i chłód...

Wówczas człowiek chłonie obrzęd wód - jest w nim równowaga.

Człowiek przechodzi w równowagę wewnętrzną wody,
w której łączy się bieg przeznaczeń właściwy każdej fali
i pokój całości - ten pokój nie jest zastojem.

Woda mówi bardziej o trwaniu niżeli o przemijaniu -
trwaj w biegu swoich przeznaczeń, wodo!
Mówię tobie, człowiecze ogarniony wodą
- że ty jesteś przeznaczeniem ziemi.

Ziemia nasza stała się obrzędem roślin i drzew, które pękają jak myśl dojrzała mądrością -
ta Mądrość jest naszą ojczyzną, którą wybraliśmy sercem za przyzwoleniem ziemi.

3. Człowiek ima się światła oburącz jak wiosłarz, który prowadzi łódź,
przechodzi przez nie całą swą substancją, brzemieniem czynów i słów.
Czy chce się w nim zatrzymać? czy chcesz zatrzymać je w sobie? czy z siebie urodzić?
Odczuwa mrok, odczuwa cień, kruchą warstwę światła
nosi czasami w dłoniach
jak narodzone dziecko, jak niemowlę,
śpiewa światłu piosenki podobne piosenkom piastunek -
potem milknie, piosenki świecą, dopokąd nie ogarnie dziecięcia cień istnienia.

Ziemo, która nas rodzisz, nie rodzisz wraz z nami światła -
rodzisz warstwę ciekłą i kruchą, która starczy dla roślin i zwierząt.
Jakże innego światła trzeba dziecku, którego substancji nie ogarniesz uściskiem piastunki.
Jak innego światła trzeba dziecku...

Z wierności dla ciebie, ziemo, mówię o świetle,
którego ty dać nie możesz, mówię o ŚWIETLE: bez niego nie spełni się CZŁOWIEK,
bez niego i ty się nie spełnisz - ziemo - w człowieku.

W obrzędzie wody i światła jesteś obecna i milczysz.
Człowiek przejdzie po obrzędzie życiem, przejdzie śmiercią,
pomyślisz, że zdepce...
Przejdzie człowiek, przejdą ludzie - przebiegną, wołając "życie jest walką" -
z walki wyłonią kształt ziemi nowej czy tylko nowej śmierci
(gdy ziemia zostanie poza walką ludzi, pełna własnego spokoju)?
pomyślisz, że zdepcą?...

Źródło: https://poezja.org/wz/Wojty%C5%82a_Karol/22737/Wigilie_Wielkanocne_Obrz%C4%99d

PIERWSZA POWOJENNA WIELKANOC

Mieszkańcy Kresów opuszczali rodzinne strony. Warszawiacy wracali do zrujnowanych domów. Ale także w tych niepewnych czasach nie było mowy o Wielkanocy bez pisanek. I świątecznego śniadania, nawet, jeśli szynkę zastąpiły... radzieckie konserwy.

Niedziela wielkanocna w 1945 przypadła na 1 kwietnia, czyli prima aprilis. Obrazy, które wywołują się ze wspomnień świadków tamtych dni, wcale nie budzą jednak wesołości. W niektórych rejonach wciąż trwały walki. Na obszarach wyzwolonych brakowało niemal wszystkiego.

Choć starano się, mimo niedostatku, podtrzymać wielkanocne tradycje, świąteczne stoły prezentowały się skromnie. Czasem biały obrus zastępowało prześcieradło. Poczęstunek składał się z jajek, koniny lub radzieckiej tuszonki, czyli mięsnej konserwy. Na ciasto, szynkę lub kielbasę mogli sobie pozwolić tylko nieliczni.

Nastroje wśród ludzi były mieszane. Część cieszyła się z wyzwolenia, ale nie brakowało też Polaków, którzy już zdążyli zrozumieć, co tak naprawdę oznacza „oswobodzenie” przez Armię Czerwoną.

Wojciech Braun, który Wielkanoc w 1945 roku spędzał w Nowym Dworze Mazowieckim, szczególnie zapamiętał taką rezurekcyjną. W jej trakcie, gdy zaintonowano „Boże coś Polskę”, część ludzi wyraziła swój sprzeciw, zmieniając słowa pieśni. Zamiast Ojczyznę wolną pobłogosław Panie śpiewano: Ojczyznę wolną racz nam zwrócić Panie. Ten drobny, lecz wymowny akcent sprawił, że katolicki obrzęd zamienił się w manifestację polityczną.

Mimo zbliżającego się końca wojny święta 1945 roku trudno nazwać spokojnymi. Pewną rodzinę z Tróścianca Wielkiego na Podolu Wielkanoc zastała... na rampie kolejowej. Została wysiedlona już w styczniu 1945 roku, ale podróż z Kresów do nowego miejsca przeznaczenia trwała wiele miesięcy. Mimo niesprzyjających okoliczności, grupie podróżnych udało się zorganizować przynajmniej niewielkie zwyczajowe obchody. Pozwolono im uczestniczyć w mszy świętej w pobliskim miasteczku. Każdy z członków rodziny otrzymał od księdza święcone jajko. Zjedli nawet niewielkie wielkanocne śniadanie, składające się z żywności podarowanej przez przypadkowych ludzi.

Cukierek podzielony na kilka części

Wiosną 1945 roku niepokój czuło się wszędzie. W wielu miejscowościach uciekających Niemców natychmiast zastępowali Rosjanie. Doświadczenia nabyte podczas tych pierwszych kontaktów Polaków z radzieckimi żołnierzami były skrajnie różne. I na pewno nie zawsze pozytywne. Tak wkroczenie Armii Czerwonej opisuje Dariusz Kaliński:

Wiosną 1945 roku doszło do licznych aktów przemocy wobec naszych rodaków ze strony żołnierzy sowieckich. Napadano na pociągi, domy prywatne, rabowano całe wsie. Na ziemiach wyzwolonych osadnicy porzucali przynajmniej im polskie domostwa i uciekali w popłochu do centralnej Polski.

Żle wkroczenie Sowietów wspomina mieszkaniec Warmii, Edelgard Hanowski. Do jego miejscowości czerwonoarmiści dotarli tuż przed Wielkanocą. On sam wraz z rodziną na wieść o nadciągającym wojsku uciekł do lasu. Do domu wrócił dopiero na święta. Zastał jednak splądrowane gospodarstwo. Rosjanie zabili nawet jego psa.

Czy można w tak trudnych i niepewnych warunkach w ogóle myśleć o świętowaniu? Mimo biedy i strachu wielu Polaków urządziło tradycyjne atrakcje z myślą o swoich dzieciach. Dawano im nawet symboliczne prezenty! Najmłodsi dostawali po jajku i kawałku cukierka czy dropa. Trudno dostępne łaskocie dzielono na kilka części, by obdarować jak najwięcej osób. Dzieciom z najuboższych rodzin produkty na rodzinne świąteczne śniadanie wkładali do koszyków pomocni sąsiedzi.

Nowe porządki

Sz szczególnie nieciekawie zapowiadały się święta żołnierzy Armii Krajowej. Wraz z wkroczeniem Sowietów do Polski zaczęły się pierwsze aresztowania. Lwowskich akowców represje dotknęły już latem 1944 roku. Kilka miesięcy później, w listopadzie, NKWD stworzyło dla nich obóz w Skrobowie koło Lubartowa. Uwięzieni Polacy nie zamierzali jednak spędzać w nim Wielkanocy. Pod koniec marca 1945 roku aż 48 więźniom udało się uciec. Tak wspomina te wydarzenia jeden ze zbiegów, Tadeusz Czajkowski:

Wkrótce po naszym wyjściu z obozu ruszyła gigantyczna obława. Uczestniczyły w niej jednostki zaporowe Armii Czerwonej, funkcjonariusze NKWD, UB i MO. Jeden z jej członków stanowią szwadron sowieckiej kawalerii. Tropiły nas samoloty kukuruźniki,

tam, które mimo wiosennych roztopów można było przejechać, goniły za nami samochody pancerne.

Uciekinierzy święta spędzili już na wolności. Kilku z nich znalazło gościńnię u przypadkowych rodzin we wsi Blizocin. Przyjęto ich i ugostiono jak bohaterów. Była to jednak tylko krótka chwila wytchnienia. Już w poniedziałek wielkanocny żołnierze podziękowali gospodarzom i skierowali się na partyzancki szlak.

Wyjątkowe były też pierwsze polskie święta na Ziemiach Odzyskanych. Wiosną 1945 roku dopiero wprowadzano tam administrację polską. I tak, Landsberg przemieniał się powoli w Gorzów Wielkopolski. Florian Kroenke, pierwszy powojenny starosta, wspomina, że pierwsi Polacy przyjechali do Gorzowa pod koniec marca 1945 roku. W mieście znajdowało się wówczas 30 tysięcy niemieckiej ludności. Rodziny, które wkrótce miały zostać wysiedlone, obchodziły Wielkanoc obok tych, które dopiero przybyły i miały zająć ich miejsca.

Święto Zmartwychwstania w powojennej Warszawie

A jak wyglądały pierwsze powojenne święta w mieście, które przeżyło zagładę? Warszawa leżała w gruzach. Zwały pokruszonych cegieł i betonu, resztek mebli i śmieci tymczasowo zgarnięto na boki ulic. Sięgają kilku metrów. Wywieźć ich nie sposób – opisuje powojenną stolicę reporterka Magdalena Grzebałkowska. Ale do ruin wracalo życie. Handlarki sprzedawały palmy wielkanocne wokół pozostałości zburzonego kościoła. W zniszczonej stolicy brakowało wszystkiego: miejsca do spania, chleba, jajek. Żywność przywożono z podwarszawskich miejscowości. Dobrze zaopatrzone był też bazar Różyckiego na Pradze. To właśnie tam Warszawiacy robili świąteczne zakupy. Ceny były wysokie, dlatego świąteczne menu prezentowało się raczej skromnie. Posiłek składał się z kartofli i koniny. Prawdziwym rytusem było parę plasterków szynki. Za pożyczone od kuzyna pieniądze kupiliśmy kilka jajek i pętko kielbasy, żeby było na śniadanie wielkanocne – wspomina Janina Loth-Borkowska. Ona sama pierwszą powojenną Wielkanoc spędziła wraz z rodziną u ciotki na ulicy Żłotej. W mieszkaniu, w którym się zebrali, nie było nawet szyb w oknach.

Byli jednak i tacy, którzy w święta znaleźli się w jeszcze gorszej sytuacji. Najubożsi mogli jednak skorzystać z pomocy agencji „Głodny Żołądek”. W niedzielę wielkanocną ruszyła też pomoc Wydziału Aprowizacji, o czym informowało „Życie Warszawy”. Odtąd codziennie wydawano tam każdemu, kto się zgłosił, jednego kotleta schabowego o wadze 157,5 grama. Osoby, które straciły użębienie, otrzymywały słoninę.

Warszawiacy odwiedzali Grób Pański w kościele Św. Anny, który znajdował się po niezniszczonej przez Niemców stronie Krakowskiego Przedmieścia. Świecenie pokarmów odbywało się natomiast w ruinach. W końcu większość świątyń w lewobrzeżnej części miasta była zniszczona lub co najmniej mocno uszkodzona. Nietypowy charakter miały też rezurekcje. Tak zapamiętał wydarzenia z 1945 roku Andrzej Korgol:

Niezapomniane wrażenie pozostawiła mi w pamięci rezurekja w owe święta. W nabożeństwie i procesji uczestniczyły tłumy wiernych, byli również przedstawiciele organizacji politycznych, administracji, ze sztafarami oraz oddział żołnierzy WP. Tradycyjnie również strzelano, ale była to istna kanonada, bowiem wszelkiego rodzaju amunicji było jeszcze dużo. W tym brał udział także znajdujący się na uroczystości oddział wojska – tylko oni strzelali na komendę swego zwierzchnika.

Wielkanoc 1945 roku przypadła na szczególny moment. Ludzie dopiero otrząsali się po latach wojny. Nie wiadomo było też, co dalej. Aż trudno uwierzyć, że znaleziono w tych warunkach czas na... pisanek. A jednak nawet w takim momencie dbano o specjalną oprawę świąt. Tak przygotowania referuje Zygmunt Kowalczykiewicz, który pierwszą powojenną Wielkanoc spędził w Koninie:

Na wielkanocnym powojennym śniadaniu koniecznie musiały być jajka. Te do szybkiego zjedzenia, i te dekorujące świąteczny stół. Gotowano je w łupinach cebuli, w wywarze z buraków lub listków oziminy. Uzdolnieni, igłami na barwnych skorupkach wyskrobywali różne wzorki. Inni zaś jajka malowali pędzelkami. Potem je woskowali, by nabrały połysku. Tę odpowiedzialną pracę chętnie wykonywały dzieci.

Źródło: [https://wiadomosci.onet.pl/kraj/wielkanoc-jak-wygladaly-swiet-wielkanocne-po-wojnie/csg7ny3?](https://wiadomosci.onet.pl/kraj/wielkanoc-jak-wygladaly-swiet-wielkanocne-po-wojnie/csg7ny3?utm_source=wiadomosci.onet.pl_viasg_wiadomosci&utm_medium=referral&utm_campaign=leo_automatic&src=ucs&utm_v=2)

[utm_source=wiadomosci.onet.pl_viasg_wiadomosci&utm_medium=referral&utm_campaign=leo_automatic&src=ucs&utm_v=2](https://wiadomosci.onet.pl/kraj/wielkanoc-jak-wygladaly-swiet-wielkanocne-po-wojnie/csg7ny3?utm_source=wiadomosci.onet.pl_viasg_wiadomosci&utm_medium=referral&utm_campaign=leo_automatic&src=ucs&utm_v=2)

OBEREK

Dzieńdoberek!

The Oberek AGM was held on 23rd February, at which the new Oberek committee for the year 2020 was elected. The elected committee is

President - Paul Pikula
 Treasurer - Jakub Cis
 Secretary - Josephine Golab
 General Members: Sara Pitera, Teresa Grabek, Lucyna Gayler, Oliver Cis.

A big welcome to the whole 2020 Oberek committee and welcome back to Sara Pitera. Thank you to outgoing committee members Natalia Wojtowicz, Zelia Matuszek and Ella Orlowski for your hard work in 2019.

Since the AGM, plans had been made for the usual fundraisers during Easter, however the COVID-19 pandemic has unfortunately cancelled those fundraisers. We will be working to try and modify future fundraisers so that they can still take place, making sure we meet the ever-evolving measures in place to combat COVID-19.

The COVID-19 pandemic has also prevented rehearsals from taking place. Once disease prevention measures are lifted, rehearsals are planned to resume accordingly. We shall be using our Facebook - <https://www.facebook.com/OBEREKDanceEnsembleHobart/> to keep everyone up to date on fundraisers and rehearsals.

In other news, Oberek congratulate our past Oberek President Jacob Niekrasz and ex-dancer Damian Tarnowka who both were married in the last couple of months. All the best to you both in your respective marriages!

*On behalf of
 the Oberek
 committee
 and dancers,
 I would like to
 wish
 everybody
 a Happy
 Easter!*

Paweł Pikula
 President

Dzieńdoberek,

W dniu 23 lutego odbyło się Walne Zebranie Oberka, na którym wybrano nowy zarząd Oberka na rok 2020.

Skład zarządu:

Prezes - Paul Pikula
 Skarbnik - Jakub Cis
 Sekretarz - Josephine Golab
 Członkowie: Sara Pitera, Teresa Grabek, Lucyna Gayler, Oliver Cis.

Serdecznie gratulujemy wszystkim wybranym i witamy Sarę Piterę. Dziękuję odchodzącym członkom zarządu: Natalii Wojtowicz, Zeli Matuszek i Elli Orlowski za ciężką pracę w 2019 roku.

Od czasu Walnego Zebrania planowano tradycyjną zbiórkę pieniędzy podczas Wielkanocy, niestety pandemia COVID-19 pokrzyżowała nasze plany. Będziemy starali się zmodyfikować przyszłe zbiórki funduszy, aby mogły być kontynuowane, upewniając się jednocześnie, że spełniamy stale zmieniające się środki zwalczania COVID-19.

Pandemia COVID-19 uniemożliwiła także prowadzenie prób. Po zniesieniu środków zapobiegania chorobom planujemy wznowienie prób. Będziemy korzystać z naszej strony na Facebooku - <https://www.facebook.com/OBEREKDanceEnsembleHobart/>

aby informować na bieżąco o zbiórkach funduszy i próbach.

Z innych wiadomości: Oberek gratuluje Jakubowi Niekraszowi, byłemu prezesowi Oberka oraz Damianowi Tarnówce, byłemu tancerzowi. Obaj tancerze wstąpili w związki małżeńskie w ciągu ostatnich kilku miesięcy.

Obu parom życzymy wszystkiego najlepszego na nowej drodze życia!

*W imieniu
 zarządu Oberka i
 tancerzy
 życzę wszystkim
 szczęśliwych
 Świąt
 Wielkanocnych!*

Paweł Pikula
 Prezes

SERVICES AND SECTIONS

Polish House

22-24 New Town Road
New Town 7008
Tel. 62 283 686
or 0406 504 544 - Tom (caretaker)

email:

polish.association.hobart@gmail.com

web: <http://polishassociationhobart.org.au/>

Polish Hostel

ACTIVITIES suspended until further notice.
To book call: 0406 504 544 or 62 283 686

Polish Hall

Available for hire for private functions, activities.
ACTIVITIES suspended until further notice.
To book call: 0406 504 544 or 62 283 686

Polish Library

Open on Thursday 7:00 PM – 8:30 PM or by appointment
ACTIVITIES suspended until further notice.
Contact: Józef Łaszczak Tel. 62 310 039

Polish School

Beginners and Continuing Groups:
Saturday 1:30 PM – 3:30 PM
Adult Classes:
Tuesday 5:30 – 6:30 PM & 7:00 – 8:00 PM
CLASSES suspended until further notice.
email:
polish.association.hobart@gmail.com

Polish SPK (Returned Soldiers)

Contact: Emil Filip,
email: efilip@outlook.com.au

Polish Ladies Circle

Contact: Irena Kowaluk
Tel. 62 284 908

Polish Trustees (help with wills)

Contact Polish Association in Hobart via
email:
polish.association.hobart@gmail.com
Tel. 62 283 686

Polish Priest

Father Józef Migacz
24 Hopkins Street, Moonah 7008
Tel: 03 9412 8429
Mob: 0407 785 721

Polish Welfare Office

Tel. 62 286 258
Mob. 0458 286 259
e-mail:
polishwelfare_hobart@bigpond.com.au

Polish Senior Citizens' Club

Contact: Renata Śliwińska Tel. 62 445 433

Polish Club

Open: Wed – from 5:00 PM,
Thu to Sat – from 4:00 PM onwards.
ACTIVITIES suspended until further notice.
Tel. 62 285 179 - please leave a message
email: polishclubhobart@gmail.com

Polish Dance Group Oberek

Classes for Juniors and Seniors -
suspended until further notice.
Contact Paul Pikula
Mob: 0408305751
email: hobartoberek@gmail.com

Polish Radio (Local) 92.1 MHz & 96.1 MHz

Broadcast time in Polish:
Saturday 9:00 AM
Contact Bogdan Pitera
Tel. 0412 428 842

Radio SBS (National) 105.7 MHz

Broadcast times in Polish:
Monday and Wednesday 2:00 PM

Polish Consulate in Hobart

Contact: Honorary Consul Edward Kremzer
email: polishconsultas@gmail.com
Tel. 0417 340 131

POLISH CONSULATE RP IN HOBART

Życzymy całej polskiej społeczności
spokojnych i radosnych Świąt Wielkanocy

Edek Kremzer (Konsul Honorowy RP)
z małżonką Haliną

*We wish the entire Polish community
a peaceful and joyful Easter*

*Edek Kremzer (Honorary Consul RP)
and Halina Kremzer*

REDAKCJA

**Jutro będzie Wielkanoc,
babki w piec już wsadzone,
gotują się kiełbasy
i mieć będziemy święcone!**

**Najpierw obrus bielutki
mama na stół położy
na nim stanie pośrodku
ten baranek Boży.**

**Jajkiem będziemy się dzielić
wszyscy w domu z kolei,
Życzyć sobie pociechy,
życzyć sobie nadziei.**

**Potem będą mazurki,
właśnie robi je mama.
A rodzynki, migdały
- obieram ja sama.**

**A na boku stać będzie
w kubku woda święcona.
I kropidło z wstążeczką
od sąsiada Szymona.**

Maria Konopnicka

*Zdrowych i radosnych Świąt
życzy Wszystkim
Redakcja*

KLUB POLSKI

W związku z zaistniałą sytuacją,
Klub Polski zawiesił swoją działalność aż do odwołania.
W sprawie zapytań dotyczących nowego lub obecnego
członkostwa, proszę wysłać e-mail na adres
polishclubhobart@gmail.com

Krzysztof Leszczyński
Prezes

Have a Peaceful Easter!

POLISH CLUB

Due to the COVID-19 pandemic the Polish Club has temporarily
closed its doors to the public until further notice.

Memberships

For new and existing membership enquires please email
polishclubhobart@gmail.com

Krzysztof Leszczyński
President

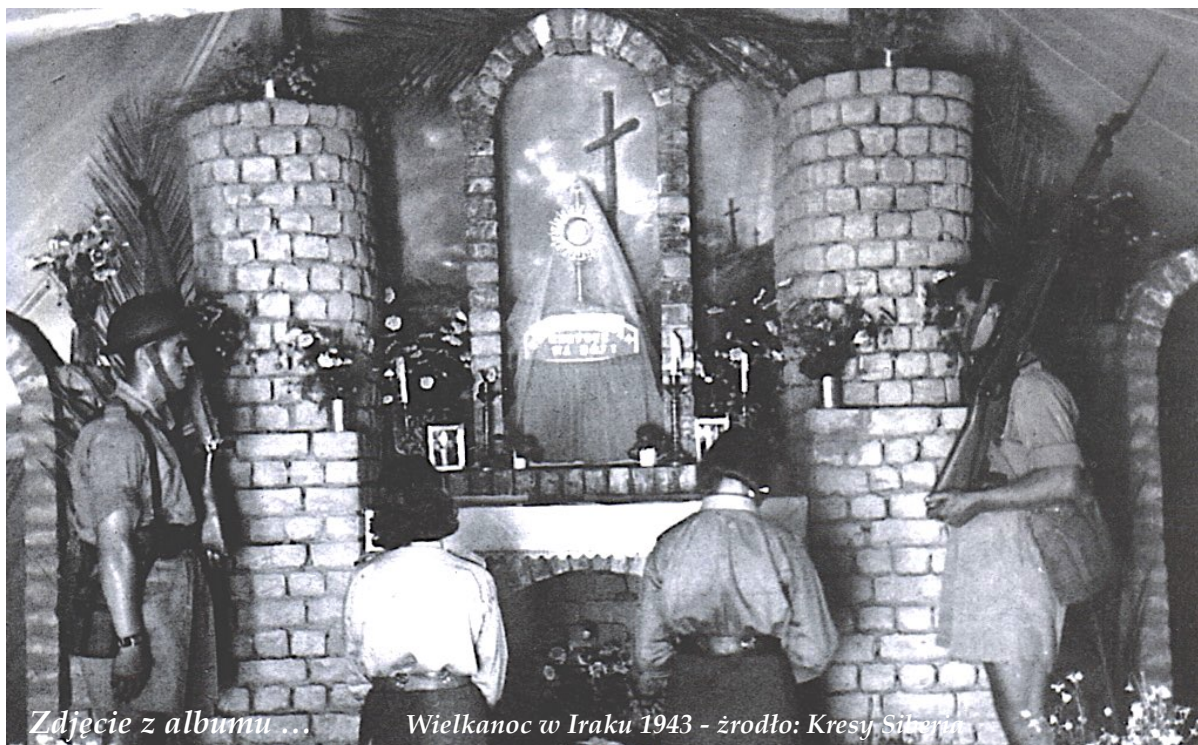
Dla dzieci - wielkanocny obrazek do upięczenia

KOMUNIKAT

Materiały do wydania Komunikatu na miesiące lipiec-
sierpień-wrzesień 2020 należy przesyłać na adres
polish.association.hobart@gmail.com lub składać w
kancelarii Związku do **19 czerwca 2020**. **Prosimy o
przestrzeganie tego terminu, by nie opóźnić wydania.**

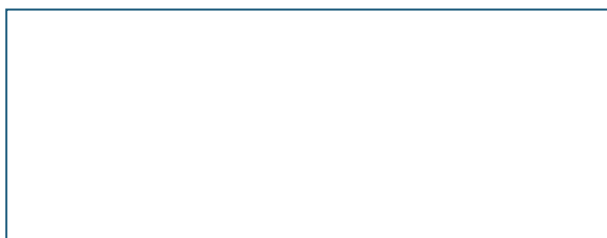
Komunikat ukazuje się co dwa miesiące w wersji **czarno
białej**, ponieważ koszty druku w kolorze są bardzo
wysokie (5-10 razy wyższe niż druk czarno-biały).

Osoby, które chcą otrzymywać Komunikat drogą
elektroniczną (**kolorowa wersja - od 5 do 10 MB**)
proszone są o wysłanie **e-mailu** do Związku Polaków:
polish.association.hobart@gmail.com. Redakcja
zastrzega sobie prawo korekty nadesłanego materiału.

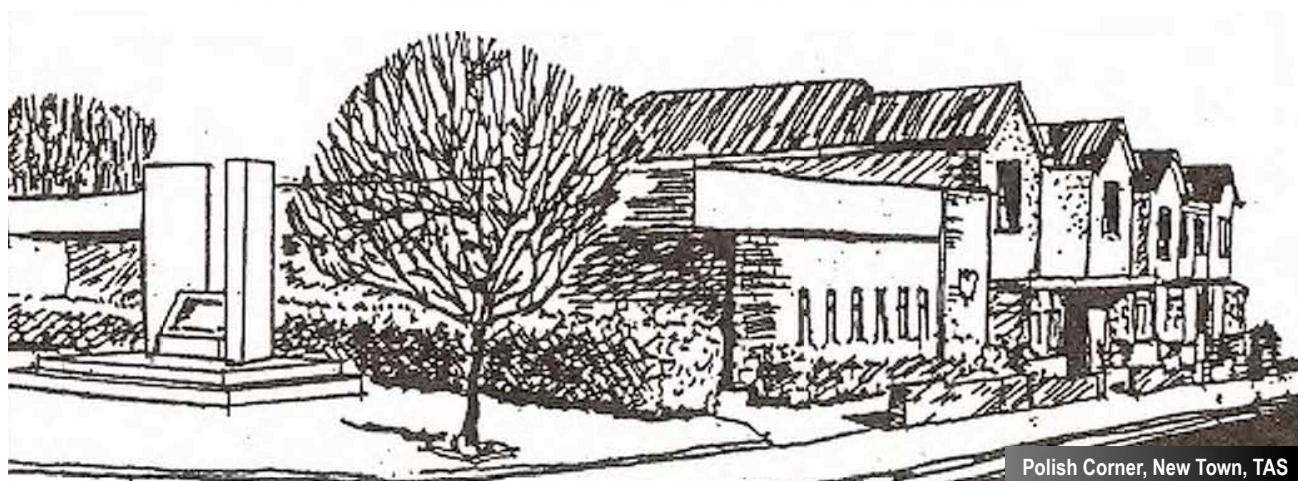
Zdjęcie z albumu ...

Wielkanoc w Iraku 1943 - źródło: Kresy, Silber

Kancelaria
Związku -
prosimy o wysłanie emailu na adres
polish.association.hobart@gmail.com
lub kontakt telefoniczny w każdy
czwartek wieczór

DOM POLSKI IM. PIOTRA POŁACIKA

Polish Corner, New Town, TAS

YEAR 67
APRIL - JUNE 2020

Polish Association in Hobart Inc.
Address: 22/24 New Town Road
New Town TAS 7008
Ph: (03) 62 283 686
e-mail: polish.association.hobart@gmail.com